

Službeni list

Europske unije

C 318

Hrvatsko izdanje

Informacije i objave

Godište 65.

22. kolovoza 2022.

Sadržaj

IV. Obavijesti

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

Sud Europske unije

2022/C 318/01 Posljednje objave Suda Europske unije u *Službenom listu Europske unije* 1

V. Objave

SUDSKI POSTUPCI

Sud

2022/C 318/02 Predmet C-576/20: Presuda Suda (drugo vijeće) od 7. srpnja 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Oberster Gerichtshof (Austrija)) – CC/Pensionsversicherungsanstalt (Zahtjev za prethodnu odluku – Socijalna sigurnost radnika migranata – Uredba (EZ) br. 987/2009 – Članak 44. stavak 2. – Područje primjene – Starosna mirovina – Izračun – Uzimanje u obzir razdoblja odgoja djece ostvarenih u drugim državama članicama – Članak 21. UFEU-a – Sloboda kretanja građana) 2

2022/C 318/03 Predmet C-625/20: Presuda Suda (drugo vijeće) od 30. lipnja 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Juzgado de lo Social no 26 de Barcelona (Španjolska) – KM/ Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) („Zahtjev za prethodnu odluku – Socijalna politika – Jednako postupanje prema muškarcima i ženama u pitanjima socijalne sigurnosti – Direktiva 79/7/EEZ – Članak 4. stavak 1. – Neizravna diskriminacija na osnovi spola – Nacionalni propis kojim se predviđa nespojivost dvaju ili više davanja za slučaj profesionalne nesposobnosti za rad ostvarenih u okviru istog zakonskog režima socijalne sigurnosti – Spojivost takvih davanja kada ona proizlaze iz različitih zakonskih režima socijalne sigurnosti – Utvrđivanje neizravne diskriminacije na osnovi statističkih podataka – Određivanje pogođenih skupina koje treba usporediti – Opravdanje”) 3

2022/C 318/04	Predmet C-652/20: Presuda Suda (osmo vijeće) od 30. lipnja 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunalul București (Rumunjska) – HW, ZF, MZ/Allianz Elementar Versicherungs AG (Zahtjev za prethodnu odluku – Pravosudna suradnja u građanskim stvarima – Sudska nadležnost i izvršenje sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima – Uredba (EU) br. 1215/2012 – Nadležnost u stvarima koje se odnose na osiguranje – Članak 11. stavak 1. točka (b) – Tužba koju je podnio ugovaratelj osiguranja, osiguranik ili korisnik – Mogućnost da se osiguravatelja tuži pred sudom mjesta u kojem tužitelj ima domicil – Određivanje međunarodne i mjesne nadležnosti suda države članice – Članak 13. stavak 2. – Izravna tužba koju je podnijela oštećena stranka protiv osiguravatelja – Osiguravatelj koji ima domicil u državi članici i poslovnu jedinicu u drugoj državi članici te koji je tužen pred sudom na čijem se području nalazi ta poslovna jedinica)	4
2022/C 318/05	Predmet C-696/20: Presuda Suda (šesto vijeće) od 7. srpnja 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Naczelny Sąd Administracyjny – Republika Poljska) – B./Dyrektor Izby Skarbowej w W. (Zahtjev za prethodnu odluku – Oporezivanje – Porez na dodanu vrijednost (PDV) – Direktiva 2006/112/EZ – Članak 41. – Stjecanje robe unutar Zajednice – Mjesto – Lanac uzastopnih transakcija – Pogrešna kvalifikacija dijela transakcija – Načela proporcionalnosti i porezne neutralnosti)	4
2022/C 318/06	Predmet C-7/21: Presuda Suda (četvrto vijeće) od 7. srpnja 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Bezirksgericht Bleiburg – Republika Austrija) – LKW WALTER Internationale Transportorganisation AG/CB, DF, GH (Zahtjev za prethodnu odluku – Pravosudna suradnja u građanskim stvarima – Dostava pismena – Uredba (EZ) br. 1393/2007 – Članak 8. stavak 1. – Rok od tjedan dana za ostvarivanje prava na odbijanje primitka pismena – Rješenje o ovrsi doneseno u jednoj državi članici i dostavljeno u drugoj državi članici samo na jeziku prve države članice – Propis te prve države članice koji predviđa rok od osam dana za podnošenje prigovora protiv tog rješenja – Rok za prigovor koji počinje teći istodobno s rokom predviđenim za ostvarivanje prava na odbijanje primitka pismena – Članak 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima – Pravo na djelotvoran pravni lijek)	5
2022/C 318/07	Predmet C-13/21: Presuda Suda (osmo vijeće) od 7. srpnja 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputila Judecătoria Miercurea Ciuc – Rumunjska) – Pricoforest SRL/Inspectoratul de Stat pentru Controlul în Transportul Rutier (ISCTR) („Zahtjev za prethodnu odluku – Cestovni prijevoz – Socijalne odredbe – Uredba (EZ) br. 561/2006 – Iznimke – Članak 13. stavak 1. točka (b) – Pojam „krug radijusa do 100 kilometara od sjedišta poduzeća” – Vozila koja obavljaju prijevoz unutar i izvan navedenog kruga”)	6
2022/C 318/08	Predmet C-24/21: Presuda Suda (drugo vijeće) od 7. srpnja 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunale ordinario di Pordenone – Italija) – PH/Regione Autonoma Friuli Venezia Giulia, Direzione centrale risorse agroalimentari, forestali e ittiche – Servizio foreste e corpo forestale della Regione Autonoma Friuli Venezia Giulia (Zahtjev za prethodnu odluku – Poljoprivreda – Genetski modificirana hrana i hrana za životinje – Uredba (EZ) br. 1829/2003 – Namjerno uvođenje genetski modificiranih organizama u okoliš – Direktiva 2001/18/EZ – Članak 26.a – Mogućnost država članica da poduzmu odgovarajuće mjere kako bi izbjegle nenamjernu prisutnost genetski modificiranih organizama u drugim proizvodima – Uvjeti primjene – Načelo proporcionalnosti – Smjernice za razvoj nacionalnih mjera koegzistencije kako bi se izbjegla nenamjerna prisutnost genetski modificiranih organizama u konvencionalnim i organskim usjevima – Mjera koju je usvojilo podržavno tijelo kojom ono na svojem području zabranjuje uzgoj genetski modificiranog kukuruza)	7
2022/C 318/09	Predmet C-51/21: Presuda Suda (osmo vijeće) od 30. lipnja 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tallinna Halduskohus – Estonija) – Aktsiaselts M.V.WOOL/Põllumajandus- ja Toiduamet (Zahtjev za prethodnu odluku – Propisi o hrani – Uredba (EZ) br. 2073/2005 – Mikrobiološki kriteriji za hranu – Članak 3. stavak 1. – Obveze subjekata u poslovanju s hranom – Prilog I. – Točka 1.2. poglavlja 1. – Granične vrijednosti prisutnosti bakterije <i>Listeria monocytogenes</i> u proizvodima ribarstva prije i nakon stavljanja na tržište – Uredba (EZ) br. 178/2002 – Članak 14. stavak 8. – Službena kontrola proizvoda u fazi stavljanja na tržište – Doseg)	8

2022/C 318/10	Predmet C-56/21: Presuda Suda (drugo vijeće) od 30. lipnja 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos vyriausybės – Litva) – UAB „ARVI“ ir ko/Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (Zahtjev za prethodnu odluku – Oporezivanje – Zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost (PDV) – Direktiva 2006/112/EZ – Članak 137. – Opcionalni sustav oporezivanja – Uvjeti – Nacionalni propis prema kojem se pravo izbora poreznog obveznika u pogledu oporezivanja prodaje nekretnine PDV-om uvjetuje time da je ta imovina prenesena na poreznog obveznika koji je već identificirani obveznik PDV-a – Obveza ispravka odbitaka PDV-a u slučaju nepoštovanja tog uvjeta – Načela porezne neutralnosti, djelotvornosti i proporcionalnosti)	8
2022/C 318/11	Predmet C-63/21 P: Presuda Suda (osmo vijeće) od 30. lipnja 2022. – Laure Camerin/Europska komisija („Žalba – Javna služba – Bivši dužnosnik – Obustave od starosne mirovine – Izvršenje odluke nacionalnog suda – Tužba za poništenje i naknadu štete“)	9
2022/C 318/12	Predmet C-99/21 P: Presuda Suda (četvrto vijeće) od 30. lipnja 2022. – Danske Slagtermestre/Europska komisija, Kraljevina Danska (Žalba – Državne potpore – Članak 107. stavak 1. UFEU-a – Sustav doprinosa za prikupljanje otpadnih voda – Pritužba – Odluka kojom se utvrđuje nepostojanje državne potpore – Tužba za poništenje – Dopuštenost – Aktivna procesna legitimacija – Članak 263. četvrti stavak UFEU-a – Regulatorni akt koji ne podrazumijeva provedbene mjere – Izravan utjecaj)	10
2022/C 318/13	Predmet C-105/21: Presuda Suda (četvrto vijeće) od 30. lipnja 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Spetsializiran nakazatelen sad (Bugarska) – kazneni postupak protiv IR (Zahtjev za prethodnu odluku – Pravosudna suradnja u kaznenim stvarima – Povelja Europske unije o temeljnim pravima – Članci 6. i 47. – Pravo na slobodno kretanje i boravak – Pravo na djelotvornu sudsku zaštitu – Načela ekvivalentnosti i međusobnog povjerenja – Okvirna odluka 2002/584/PUP – Direktiva 2012/13/EU – Pravo na informiranje u kaznenom postupku – Obavijest o pravima prilikom uhićenja – Pravo na informiranje o optužbama na temelju nacionalnog uhidbenog naloga – Pravo na pristup sadržaju spisa – Uvjeti izdavanja europskog uhidbenog naloga protiv okrivljenika koji se nalazi u državi članici izvršenja – Nadređenost prava Unije)	10
2022/C 318/14	Predmet C-146/21: Presuda Suda (sedmo vijeće) od 30. lipnja 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputila Curtea de Apel București – Rumunjska) – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București – Administrația Sector 1 a Finanțelor Publice/VB, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București –Serviciul Soluționare Contestații 1 („Zahtjev za prethodnu odluku – Zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost (PDV) – Direktiva 2006/112/EZ – Provedbene odluke 2010/583/EU i 2013/676/EU kojima se Rumunjskoj dopušta odstupanje od članka 193. navedene direktive – Mehanizam prijenosa porezne obveze – Isporuka proizvoda od drva – Nacionalni propis kojim se određuje uvjet registracije u svrhu PDV-a za primjenu navedenog mehanizma – Načelo porezne neutralnosti“)	11
2022/C 318/15	Predmet C-149/21 P: Presuda Suda (deveto vijeće) od 30. lipnja 2022. – Fakro sp. z o.o./Europska komisija, Republika Poljska („Žalba – Tržišno natjecanje – Odbijanje pritužbe od strane Europske komisije – Nepostojanje interesa Europske unije“)	12
2022/C 318/16	Predmet C-170/21: Presuda Suda (deveto vijeće) od 30. lipnja 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Sofijski rajonen sad (Bugarska) – Profi Credit Bulgaria/T.I.T. (Zahtjev za prethodnu odluku – Direktiva 93/13/EEZ – Potrošački kredit – Nepoštene odredbe u potrošačkim ugovorima – Članak 6. stavak 1. – Ispitivanje po službenoj dužnosti – Odbijanje izdavanja platnog naloga u slučaju zahtjeva koji se temelji na nepoštenoj odredbi – Posljedice nepoštenosti ugovorne odredbe – Pravo na subvenciju – Načela ekvivalentnosti i djelotvornosti – Prijebaj po službenoj dužnosti)	12
2022/C 318/17	Predmet C-192/21: Presuda Suda (sedmo vijeće) od 30. lipnja 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León (Španjolska) – Clemente/Comunidad de Castilla y León (Dirección General de la Función Pública) (Zahtjev za prethodnu odluku – Socijalna politika – Direktiva 1999/70/EZ – Okvirni sporazum o radu na određeno vrijeme koji su sklopili ETUC, UNICE i CEEP – Članak 4. točka 1. – Načelo nediskriminacije – Neuzimanje u obzir usluga koje je pružio privremeni službenik, koji je postao službenik, za potrebe konsolidacije njegova stupnja – Izjednačavanje tih usluga s uslugama koje je pružio karijerni službenik – Pojam „objektivni razlozi“ – Uzimanje u obzir razdoblja službe za potrebe stjecanja statusa službenika – Struktura vertikalnog napredovanja službenika predviđena nacionalnim zakonodavstvom)	13

2022/C 318/18	Predmet C-194/21: Presuda Suda (deseto vijeće) od 7. srpnja 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Hoge Raad der Nederlanden – Nizozemska) – Staatssecretaris van Financiën/X (Zahtjev za prethodnu odluku – Porez na dodanu vrijednost (PDV) – Direktiva 2006/112/EZ – Članci 184. i 185. – Ispravak odbitaka – Porezni obveznik koji nije ostvario svoje pravo na odbitak prije isteka prekluzivnog roka – Nemogućnost provođenja tog odbitka u okviru ispravka)	14
2022/C 318/19	Predmeti C-213/21 i C-214/21: Presuda Suda (osmo vijeće) od 7. srpnja 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Consiglio di Stato – Italija) – Italy Emergenza Cooperativa Sociale (C-213/21 i C-214/21)/Azienda Sanitaria Locale Barletta-Andria-Trani (C-213/21), Azienda Sanitaria Provinciale di Cosenza (C-214/21) („Zahtjev za prethodnu odluku – Provedba postupka javne nabave – Direktiva 2014/24/EU – Područje primjene – Članak 10. točka (h) – Posebna izuzeća za ugovore o uslugama – Usluge civilne obrane, civilne zaštite i usluge sprečavanja opasnosti – Neprofitne organizacije ili udruženja – Usluga prijevoza kolima hitne pomoći kvalificirana kao usluga u hitnim slučajevima – Volonterske organizacije – Socijalne zadruge”)	14
2022/C 318/20	Predmeti C-257/21 i C-258/21: Presuda Suda (sedmo vijeće) od 7. srpnja 2022. (zahtjevi za prethodnu odluku koje je uputio Bundesarbeitsgericht – Njemačka) – Coca-Cola European Partners Deutschland GmbH/L.B. (C-257/21), R.G. (C-258/21) („Zahtjev za prethodnu odluku – Socijalna politika – Članak 153. UFEU-a – Zaštita radnika – Direktiva 2003/88/EZ – Organizacija radnog vremena – Noćni rad – Kolektivni ugovor koji za neredoviti noćni rad predviđa viši dodatak nego za redoviti noći rad – Jednako postupanje – Članak 20. Povelje Europske unije o temeljnim pravima – Provođenje prava Unije u smislu članka 51. stavka 1. Povelje o temeljnim pravima”)	15
2022/C 318/21	Predmet C-261/21: Presuda Suda (deveto vijeće) od 7. srpnja 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Consiglio di Stato – Italija) – F. Hoffmann-La Roche Ltd, Novartis AG, Novartis Farma SpA, Roche SpA/Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato („Zahtjev za prethodnu odluku – Članak 19. stavak 1. drugi podstavak UEU-a – Obveza država članica da osiguraju pravne lijekove dostatne za osiguranje djelotvorne sudske zaštite u područjima obuhvaćenima pravom Unije – Članak 267. UFEU-a – Obveza suda koji je uputio zahtjev da osigura puni učinak tumačenja prava Unije koje je pružio Sud – Povelja Europske unije o temeljnim pravima – Članak 47. – Pristup zakonom prethodno ustanovljenom neovisnom i nepristranom sudu – Presuda nacionalnog suda koji je odlučivao u posljednjem stupnju nakon odluke Suda u prethodnom postupku – Navodna neusklađenost te presude s tumačenjem prava Unije koje je pružio Sud – Nacionalni propis koji onemogućava podnošenje prijedloga za ponavljanje postupka u kojem je donesena navedena presuda”)	16
2022/C 318/22	Predmet C-264/21: Presuda Suda (deseto vijeće) od 7. srpnja 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Korkein oikeus – Republika Finska) – Keskinäinen Vakuutusyhtiö Fennia/Koninklijke Philips N.V. (Zahtjev za prethodnu odluku – Direktiva 85/374/EEZ – Odgovornost za neispravne proizvode – Članak 3. stavak 1. – Pojam „proizvođač” – Svaka osoba koja se predstavlja kao proizvođač time što na proizvod stavlja svoje ime, žig ili drugi znak raspoznavanja ili je to dopustila)	16
2022/C 318/23	Predmet C-308/21: Presuda Suda (osmo vijeće) od 7. srpnja 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal Judicial da Comarca dos Açores – Republika Portugal) – KU, OP, GC/SATA International – Azores Airlines SA (Zahtjev za prethodnu odluku – Zračni prijevoz – Uredba (EZ) br. 261/2004 – Odšteta i pomoć putnicima – Otkazivanje ili dulje kašnjenje leta – Članak 5. stavak 3. – Oslobođenje od obveze isplate odštete – Izvanredne okolnosti – Opći kvar u sustavu za dovod goriva zrakoplovima u zračnoj luci)	17
2022/C 318/24	Predmet C-377/21: Presuda Suda (sedmo vijeće) od 7. srpnja 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Cour du travail de Mons – Belgija) – Ville de Mons, Zone de secours Hainaut – Centre/RM („Zahtjev za prethodnu odluku – Socijalna politika – Direktiva 97/81/EZ – Okvirni sporazum o radu s nepunim radnim vremenom – Članak 4. – Načelo nediskriminacije – Načelo pro rata temporis – Uzimanje u obzir, radi izračuna primitaka od rada profesionalnog vatrogasca koji radi u punom radnom vremenu, radnog staža koji je ostvario kao dobrovoljni vatrogasac, u skladu s načelom pro rata temporis”)	18

2022/C 318/25	Predmet C-72/22 PPU: Presuda Suda (prvo vijeće) od 30. lipnja 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas – Litva) – M.A. (Zahtjev za prethodnu odluku – Hitni prethodni postupak – Politika azila i useljavanja – Direktiva 2011/95/EU – Članak 4. – Zajednički postupci za priznavanje i oduzimanje međunarodne zaštite – Direktiva 2013/32/EU – Članci 6. i 7. – Standardi za prihvrat podnositelja zahtjeva za međunarodnu zaštitu – Članak 18. Povelje Europske unije o temeljnim pravima – Direktiva 2013/33/EU – Članak 8. – Zadržavanje podnositelja zahtjeva – Razlog za zadržavanje – Zaštita nacionalne sigurnosti ili javnog poretka – Zadržavanje podnositelja zahtjeva za azil zbog njegova nezakonitog ulaska na područje Unije)	18
2022/C 318/26	Predmet C-704/21: Rješenje predsjednika Suda od 30. lipnja 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal Judicial da Comarca de Lisboa – Juízo Local Cível de Lisboa – Portugal) – DS, CF, DT, CL/Orbest, SA („Zračni prijevoz – Uredba (EZ) br. 261/2004 – Odšteta i pomoć putnicima – Otkazivanje ili dulje kašnjenje leta – Oslobođenje od obveze plaćanja odštete – Izvanredne okolnosti – Sudaranje catering vozila sa zrakoplovom parkiranim u zračnoj luci”)	19
2022/C 318/27	Predmet C-187/22 P: Žalba koju je 10. ožujka 2022. podnio Laboratorios Ern, SA protiv presude Općeg suda (šesto vijeće) od 12. siječnja 2022. u predmetu T-160/21, Laboratorios Ern/EUIPO – Malpricht (APIRETAL)	19
2022/C 318/28	Predmet C-207/22: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 17. ožujka 2022. uputio Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) (Portugal) – Lineas – Concessões de Transportes SGPS, S.A./Autoridade Tributária e Aduaneira	20
2022/C 318/29	Predmet C-267/22: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 20. travnja 2022. uputio Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) (Portugal) – Global Roads Investimentos SGPS, Lda/Autoridade Tributária e Aduaneira	20
2022/C 318/30	Predmet C-268/22: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 13. travnja 2022. uputio Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel (Belgija) – VITOL SA/Belgijska Država	21
2022/C 318/31	Predmet C-280/22: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 25. travnja 2022. uputio Raad van State (Belgija) – vzw Kinderrechtencoalitie Vlaanderen, vzw Liga voor Mensenrechten/Belgijska Država	22
2022/C 318/32	Predmet C-281/22: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 25. travnja 2022. uputio Oberlandesgericht Wien (Austrija) – G. K., B. O. D. GmbH, S. L.	23
2022/C 318/33	Predmet C-287/22: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 3. svibnja 2022. uputio Sąd Okręgowy w Warszawie (Poljska) – YQ, RJ/Getin Noble Bank S.A.	23
2022/C 318/34	Predmet C-290/22: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 3. svibnja 2022. uputio Supremo Tribunal Administrativo (Portugal) – NOS, SGPS, S.A./Autoridade Tributária e Aduaneira	24
2022/C 318/35	Predmet C-296/22: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 5. svibnja 2022. uputio Landgericht Köln (Njemačka) – A.T.U. Auto-Teile-Unger GmbH & Co. KG i Carglass GmbH/FCA Italy SpA	24
2022/C 318/36	Predmet C-304/22: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 10. svibnja 2022. uputio Kammergericht Berlin (Njemačka) – PM/Senatsverwaltung für Justiz, Vielfalt und Antidiskriminierung	25
2022/C 318/37	Predmet C-321/22: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 5. svibnja 2022. uputio Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie (Poljska) – ZL, KU, KM/Provident Polska S.A.	26
2022/C 318/38	Predmet C-326/22: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 13. svibnja 2022. uputio Sąd Rejonowy dla miasta stołecznego Warszawy w Warszawie (Poljska) – Z. sp. z o.o./A. S.A.	26
2022/C 318/39	Predmet C-334/22: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 23. svibnja 2022. uputio Sąd Okręgowy w Warszawie (Poljska) – Audi AG/GQ	27
2022/C 318/40	Predmet C-336/22: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 23. svibnja 2022. uputio Finanzgericht Düsseldorf (Njemačka) – f6 Cigarettenfabrik GmbH & Co. KG/Hauptzollamt Bielefeld	28

2022/C 318/41	Predmet C-348/22: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 30. svibnja 2022. uputio Tribunale Amministrativo Regionale per la Puglia (Italija) – Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato/Comune di Ginosa	29
2022/C 318/42	Predmet C-360/22: Tužba podnesena 3. lipnja 2022. – Europska komisija/Kraljevina Nizozemska . .	30
2022/C 318/43	Predmet C-388/22: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 14. lipnja 2022. uputio Amtsgericht Frankfurt am Main (Njemačka) – flightright GmbH/Transportes Aéreos Portugueses SA (TAP)	31
2022/C 318/44	Predmet C-440/22 P: Žalba koju je 4. srpnja 2022. podnio Wizz Air Hungary Légiközlekedési Zrt. (Wizz Air Hungary Zrt.) protiv presude Općeg suda (deseto prošireno vijeće) od 4. svibnja 2022. u predmetu T-718/20, Wizz Air/Komisija	32
2022/C 318/45	Predmet C-455/22: Tužba podnesena 8. srpnja 2022. – Europska komisija/Rumunjska	33

Opći sud

2022/C 318/46	Predmet T-306/20: Presuda Općeg suda od 29. lipnja 2022. – Hijos de Moisés Rodríguez González/EUIPO – Irlande i Ornuia (La Irlandesa 1943) („Žig Europske unije – Postupak za proglašenje žiga ništavim – Figurativni žig Europske unije La Irlandesa 1943 – Apsolutni razlozi za ništavost – Proglašenje ništavosti od strane Velikog žalbenog vijeća EUIPO-a – Dokazi podneseni prvi put pred Općim sudom – Relevantan datum za ispitivanje apsolutnog razloga za ništavost – Žig koji može javnost dovesti u zabludu – Članak 7. stavak 1. točka (g) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 7. stavak 1. točka (g) Uredbe (EU) 2017/1001) – Zla vjera – Članak 52. stavak 1. točka (b) Uredbe br. 207/2009 (koji je postao članak 59. stavak 1. točka (b) Uredbe 2017/1001)”)	34
2022/C 318/47	Predmet T-609/20: Presuda Općeg suda od 29. lipnja 2022. – LA International Cooperation/Komisija („Instrument pretpristupne pomoći – OLAF-ova istraga – Komisijina odluka o administrativnoj sankciji – Isključenje iz postupaka javne nabave i dodjele subvencija koje se financiraju iz općeg proračuna Unije na razdoblje od četiri godine – Upis u bazu podataka sustava ranog otkrivanja i isključenja – Financijska uredba – Neograničena nadležnost – Proporcionalnost sankcije”)	35
2022/C 318/48	Predmet T-640/21: Presuda Općeg suda od 29. lipnja 2022. – bet-at-home.com Entertainment/EUIPO (bet-at-home) („Žig Europske unije – Prijava za registraciju figurativnog žiga Europske unije bet-at-home – Apsolutni razlozi za odbijanje – Nepostojanje razlikovnog karaktera – Opisni karakter – Članak 7. stavak 1. točke (b) i (c) Uredbe (EU) 2017/1001”)	35
2022/C 318/49	Predmet T-150/21: Rješenje Općeg suda od 28. lipnja 2022. – Hangzhou Dingsheng Industrial Group i dr./Komisija („Tužba za poništenje – Damping – Uvoz određenih aluminijskih folija podrijetlom iz Kine – Pokretanje ispitnog postupka o izbjegavanju postojećih antidampinskih mjera uvjetovanjem uvoza evidentiranjem – Uvoz aluminijskih folija otpremljenih iz Tajlanda, podrijetlom iz Kine – Proširenje konačne antidampinske pristojbe – Nestanak pravnog interesa – Obustava postupka”) . . .	36
2022/C 318/50	Predmet T-704/21: Rješenje Općeg suda od 28. lipnja 2022. – Compass Tex/EUIPO (Trusted Handwork) („Tužba za poništenje – Žig Europske unije – Prijava za registraciju verbalnog žiga Europske unije Trusted Handwork – Apsolutni razlog za odbijanje – Nepostojanje razlikovnog karaktera – Članak 7. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001 – Očito potpuno pravno neosnovana tužba”) . . .	37
2022/C 318/51	Predmet T-237/22 R: Rješenje predsjednika Općeg suda od 27. lipnja 2022. – Usmanov/Vijeće („Privremena pravna zaštita – Zajednička vanjska i sigurnosna politika – Mjere ograničavanja poduzete s obzirom na djelovanja Rusije kojima se podrivaju ili ugrožavaju teritorijalna cjelovitost, suverenitet i neovisnost Ukrajine – Zamrzavanje financijskih sredstava – Zahtjev za određivanje privremenih mjera – Nepostojanje hitnosti – Odvaganje interesa”)	37
2022/C 318/52	Predmet T-240/22 R: Rješenje predsjednika Općeg suda od 4. srpnja 2022. – Lacapelle/Parlament („Privremena pravna zaštita – Institucionalno pravo – Zastupnik u Parlamentu – Isključenje iz sudjelovanja u izaslanstvima Europskog parlamenta za promatranje izbora – Zahtjev za suspenziju primjene – Nepostojanje hitnosti”)	38

2022/C 318/53	Predmet T-241/22 R: Rješenje predsjednika Općeg suda od 4. srpnja 2022. – Juvin/Parlament („Privremena pravna zaštita – Institucionalno pravo – Zastupnik u Parlamentu – Isključenje iz sudjelovanja u izaslanstvima Europskog parlamenta za promatranje izbora – Zahtjev za suspenziju primjene – Nepostojanje hitnosti”)	38
2022/C 318/54	Predmet T-288/22: Tužba podnesena 18. svibnja 2022. – VEB.RF/Vijeće	39
2022/C 318/55	Predmet T-289/22: Tužba podnesena 18. svibnja 2022. – Šuvalov/Vijeće	40
2022/C 318/56	Predmet T-323/22: Tužba podnesena 27. svibnja 2022. – PH i dr./ESB	41
2022/C 318/57	Predmet T-386/22: Tužba podnesena 1. srpnja 2022. – QF/Vijeće	43
2022/C 318/58	Predmet T-408/22: Tužba podnesena 5. srpnja 2022. – adp Merkur/EUIPO – psmtec (SEVEN SEVEN 7)	43
2022/C 318/59	Predmet T-413/22: Tužba podnesena 5. srpnja 2022. – Hasbro/EUIPO – Kreativni događaji (DRINKOPOLY)	44
2022/C 318/60	Predmet T-414/22: Tužba podnesena 6. srpnja 2022. – Colombani/ESVD	45
2022/C 318/61	Predmet T-417/22: Tužba podnesena 6. srpnja 2022. – Intel Corporation/Komisija	46
2022/C 318/62	Predmet T-418/22: Tužba podnesena 5. srpnja 2022. – HSBC Continental Europe/Komisija	48
2022/C 318/63	Predmet T-425/22: Tužba podnesena 11. srpnja 2022. – Kalypso Media Group/EUIPO (COMMAN-DOS)	49

IV.

(Obavijesti)

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

SUD EUROPSKE UNIJE

Posljednje objave Suda Europske unije u Službenom listu Europske unije*(2022/C 318/01)***Posljednja objava**

SL C 311, 16.8.2022.

Prethodne objave

SL C 303, 8.8.2022.

SL C 294, 1.8.2022.

SL C 284, 25.7.2022.

SL C 276, 18.7.2022.

SL C 266, 11.7.2022.

SL C 257, 4.7.2022.

Ti su tekstovi dostupni na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V.

(Objave)

SUDSKI POSTUPCI

SUD

Presuda Suda (drugo vijeće) od 7. srpnja 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Oberster Gerichtshof (Austrija)) – CC/Pensionsversicherungsanstalt

(Predmet C-576/20) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku – Socijalna sigurnost radnika migranata – Uredba (EZ) br. 987/2009 – Članak 44. stavak 2. – Područje primjene – Starosna mirovina – Izračun – Uzimanje u obzir razdoblja odgoja djece ostvarenih u drugim državama članicama – Članak 21. UFEU-a – Sloboda kretanja građana)

(2022/C 318/02)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Oberster Gerichtshof

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: CC

Tuženik: Pensionsversicherungsanstalt

Izreka

Članak 44. stavak 2. Uredbe (EZ) br. 987/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. rujna 2009. o utvrđivanju postupka provedbe Uredbe (EZ) br. 883/2004 o koordinaciji sustava socijalne sigurnosti treba tumačiti na način da kad predmetna osoba ne ispunjava uvjet obavljanja djelatnosti u svojstvu zaposlene ili samozaposlene osobe propisan tom odredbom kako bi u svrhu odobravanja starosne mirovine država članica koja isplaćuje tu mirovinu uzela u obzir razdoblja odgoja djece koja je ta osoba ostvarila u drugim državama članicama, ta država članica dužna je uzeti u obzir ta razdoblja na temelju članka 21. UFEU-a jer je ta osoba bila zaposlena i uplaćivala doprinose isključivo u navedenoj državi članici, kako prije tako i nakon premještanja svojeg boravišta u drugu državu članicu u kojoj je ostvarila navedena razdoblja.

⁽¹⁾ SL C 35, 1. 2. 2021.

Presuda Suda (drugo vijeće) od 30. lipnja 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Juzgado de lo Social no 26 de Barcelona (Španjolska) – KM/ Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS)

(Predmet C-625/20) ⁽¹⁾

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Socijalna politika – Jednako postupanje prema muškarcima i ženama u pitanjima socijalne sigurnosti – Direktiva 79/7/EEZ – Članak 4. stavak 1. – Neizravna diskriminacija na osnovi spola – Nacionalni propis kojim se predviđa nespojivost dvaju ili više davanja za slučaj profesionalne nesposobnosti za rad ostvarenih u okviru istog zakonskog režima socijalne sigurnosti – Spojivost takvih davanja kada ona proizlaze iz različitih zakonskih režima socijalne sigurnosti – Utvrđivanje neizravne diskriminacije na osnovi statističkih podataka – Određivanje pogodnih skupina koje treba usporediti – Opravdanje”)

(2022/C 318/03)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Juzgado de lo Social no 26 de Barcelona

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: KM

Tuženik: Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS)

Izreka

Članak 4. stavak 1. Direktive Vijeća 79/7/EEZ od 19. prosinca 1978. o postupnoj provedbi načela jednakog postupanja prema muškarcima i ženama u pitanjima socijalne sigurnosti treba tumačiti na način da mu se protivi nacionalni propis koji sprečava radnike koji su osigurani u sustavu socijalne sigurnosti da kumulativno ostvare dva davanja za slučaj profesionalne nesposobnosti za rad kad su ta davanja obuhvaćena istim režimom socijalne sigurnosti a da pritom dopušta takvo kumuliranje kad su ta davanja obuhvaćena različitim režimima socijalne sigurnosti, ako taj propis dovodi u posebno nepovoljan položaj radnice u odnosu na radnike, među ostalim, jer omogućuje znatno većem udjelu radnika – koji se određuje na temelju svih radnika koji podliježu tom propisu – u odnosu na odgovarajući udio radnica, da ostvare to kumuliranje i ako taj propis nije opravdan objektivnim čimbenicima koji nisu povezani s diskriminacijom na osnovi spola.

⁽¹⁾ SL C 79, 8. 3.2021.

Presuda Suda (osmo vijeće) od 30. lipnja 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunalul București (Rumunjska) – HW, ZF, MZ/Allianz Elementar Versicherungs AG

(Predmet C-652/20) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku – Pravosudna suradnja u građanskim stvarima – Sudska nadležnost i izvršenje sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima – Uredba (EU) br. 1215/2012 – Nadležnost u stvarima koje se odnose na osiguranje – Članak 11. stavak 1. točka (b) – Tužba koju je podnio ugovaratelj osiguranja, osiguranik ili korisnik – Mogućnost da se osiguravatelja tuži pred sudom mjesta u kojem tužitelj ima domicil – Određivanje međunarodne i mjesne nadležnosti suda države članice – Članak 13. stavak 2. – Izravna tužba koju je podnijela oštećena stranka protiv osiguravatelja – Osiguravatelj koji ima domicil u državi članici i poslovnu jedinicu u drugoj državi članici te koji je tužen pred sudom na čijem se području nalazi ta poslovna jedinica)

(2022/C 318/04)

Jezik postupka: rumunjski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunalul București

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: HW, ZF, MZ

Tuženik: Allianz Elementar Versicherungs AG

Izreka

Članak 11. stavak 1. točku (b) Uredbe (EU) br. 1215/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2012. o [sudskoj] nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima treba tumačiti na način da se tom odredbom, kada je primjenjiva, određuje međunarodna i mjesna nadležnost suda države članice na čijem se području nalazi domicil tužitelja.

⁽¹⁾ SL C 88, 15. 3. 2021.

Presuda Suda (šesto vijeće) od 7. srpnja 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Naczelny Sąd Administracyjny – Republika Poljska) – B./Dyrektor Izby Skarbowej w W.

(Predmet C-696/20) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku – Oporezivanje – Porez na dodanu vrijednost (PDV) – Direktiva 2006/112/EZ – Članak 41. – Stjecanje robe unutar Zajednice – Mjesto – Lanac uzastopnih transakcija – Pogrešna kvalifikacija dijela transakcija – Načela proporcionalnosti i porezne neutralnosti)

(2022/C 318/05)

Jezik postupka: poljski

Sud koji je uputio zahtjev

Naczelny Sąd Administracyjny

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: B.

Tuženik: Dyrektor Izby Skarbowej w W.

Izreka

Članak 41. Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost treba tumačiti na način da mu se ne protivi propis države članice na temelju kojeg se smatra da je stjecanje robe unutar Zajednice provedeno na državnom području te države članice kada su to stjecanje, koje čini prvu transakciju u lancu uzastopnih transakcija, porezni obveznici o kojima je riječ, koji su u tu svrhu naveli svoje identifikacijske brojeve za PDV (porez na dodanu vrijednost) koje im je dodijelila navedena država članica, pogrešno kvalificirali kao nacionalnu transakciju te kada su naknadnu transakciju, koja je bila pogrešno kvalificirana kao transakcija unutar Zajednice, osobe koje stječu robu u državi članici u kojoj prijevoz završava podvrgnule PDV-u kao stjecanje robe unutar Zajednice. Toj se odredbi, u vezi s načelima proporcionalnosti i porezne neutralnosti, pak protivi takav propis države članice kada je stjecanje robe unutar Zajednice, za koje se smatra da je provedeno na državnom području te države članice, posljedica isporuke robe unutar Zajednice koja se u navedenoj državi članici nije tretirala kao oslobođena transakcija.

(¹) SL C 110, 29. 3. 2021.

**Presuda Suda (četvrto vijeće) od 7. srpnja 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio
Bezirksgericht Bleiburg – Republika Austrija) – LKW WALTER Internationale Transportorganisation
AG/CB, DF, GH**

(Predmet C-7/21) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku – Pravosudna suradnja u građanskim stvarima – Dostava pismena – Uredba (EZ) br. 1393/2007 – Članak 8. stavak 1. – Rok od tjedan dana za ostvarivanje prava na odbijanje primitka pismena – Rješenje o ovrsi doneseno u jednoj državi članici i dostavljeno u drugoj državi članici samo na jeziku prve države članice – Propis te prve države članice koji predviđa rok od osam dana za podnošenje prigovora protiv tog rješenja – Rok za prigovor koji počinje teći istodobno s rokom predviđenim za ostvarivanje prava na odbijanje primitka pismena – Članak 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima – Pravo na djelotvoran pravni lijek)

(2022/C 318/06)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bezirksgericht Bleiburg

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: LKW WALTER Internationale Transportorganisation AG

Tuženici: CB, DF, GH

Izreka

Članak 8. stavak 1. Uredbe (EZ) br. 1393/2007 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. studenoga 2007. o dostavi, u državama članicama, sudskih i izvansudskih pismena u građanskim ili trgovačkim stvarima („dostava pismena”) i o stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ) br. 1348/2000, u vezi s člankom 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima,

treba tumačiti na način da mu se:

protivi propis države članice čije je tijelo izdalo pismeno koje se dostavlja, na temelju kojeg se početak roka od tjedan dana iz tog članka 8. stavka 1., u kojem adresat tog pismena može odbiti njegov primitak zbog jednog od razloga predviđenih u toj odredbi, poklapa s početkom roka za podnošenje pravnog lijeka protiv navedenog pismena u toj državi članici.

(¹) SL C 88, 15. 3. 2021.

Presuda Suda (osmo vijeće) od 7. srpnja 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputila Judecătoria Miercurea Ciuc – Rumunjska) – Pricoforest SRL/Inspectoratul de Stat pentru Controlul în Transportul Rutier (ISCTR)

(Predmet C-13/21) ⁽¹⁾

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Cestovni prijevoz – Socijalne odredbe – Uredba (EZ) br. 561/2006 – Iznimke – Članak 13. stavak 1. točka (b) – Pojam „krug radijusa do 100 kilometara od sjedišta poduzeća” – Vozila koja obavljaju prijevoz unutar i izvan navedenog kruga”)

(2022/C 318/07)

Jezik postupka: rumunjski

Sud koji je uputio zahtjev

Judecătoria Miercurea Ciuc

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Pricoforest SRL

Tuženik: Inspectoratul de Stat pentru Controlul în Transportul Rutier (ISCTR)

Izreka

1. Pojam „[radijusa] do 100 [kilometara (km)] od sjedišta poduzeća” u smislu članka 13. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 561/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. ožujka 2006. o usklađivanju određenog socijalnog zakonodavstva koje se odnosi na cestovni promet i o izmjeni uredbi Vijeća (EEZ) br. 3821/85 i (EZ) br. 2135/98 te o stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EEZ) br. 3820/85, kako je izmijenjena Uredbom (EU) br. 2020/1054 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. srpnja 2020., treba shvatiti na način da se odnosi na ravnu liniju koja ne prelazi 100 km, povučenu na karti iz navedenog sjedišta, a koja ga povezuje sa svim točkama zemljopisnog područja koje okružuje to isto mjesto.
2. Članak 13. stavak 1. točku (b) Uredbe br. 561/2006, kako je izmijenjena Uredbom 2020/1054, treba tumačiti na način da, kada je država članica na temelju te odredbe odobrila iznimke od članka 5. do 9. te uredbe, koje se primjenjuju na prijevoze robe koji se obavljaju vozilima na koja se odnosi navedena odredba, i kada ta vozila ne obavljaju prijevoze samo u krugu radijusa do 100 km od sjedišta dotičnog poduzeća nego i izvan tog kruga, te su iznimke tada primjenjive samo na prijevoze robe koje obavljaju ta vozila, a koji ne prelaze navedeni krug.

⁽¹⁾ SL C 128, 12. 4. 2021.

Presuda Suda (drugo vijeće) od 7. srpnja 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunale ordinario di Pordenone – Italija) – PH/Regione Autonoma Friuli Venezia Giulia, Direzione centrale risorse agroalimentari, forestali e ittiche – Servizio foreste e corpo forestale della Regione Autonoma Friuli Venezia Giulia

(Predmet C-24/21) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku – Poljoprivreda – Genetski modificirana hrana i hrana za životinje – Uredba (EZ) br. 1829/2003 – Namjerno uvođenje genetski modificiranih organizama u okoliš – Direktiva 2001/18/EZ – Članak 26.a – Mogućnost država članica da poduzmu odgovarajuće mjere kako bi izbjegle nenamjernu prisutnost genetski modificiranih organizama u drugim proizvodima – Uvjeti primjene – Načelo proporcionalnosti – Smjernice za razvoj nacionalnih mjera koegzistencije kako bi se izbjegla nenamjerna prisutnost genetski modificiranih organizama u konvencionalnim i organskim usjevima – Mjera koju je usvojilo podržavno tijelo kojom ono na svojem području zabranjuje uzgoj genetski modificiranog kukuruza)

(2022/C 318/08)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunale ordinario di Pordenone

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: PH

Tuženici: Regione Autonoma Friuli Venezia Giulia, Direzione centrale risorse agroalimentari, forestali e ittiche – Servizio foreste e corpo forestale della Regione Autonoma Friuli Venezia Giulia

Izreka

1. Članak 26.a Direktive 2001/18/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. ožujka 2001. o namjernom uvođenju u okoliš genetski modificiranih organizama i o stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 90/220/EEZ, kako je izmijenjena Uredbom (EZ) br. 1829/2003 Europskog parlamenta i Vijeća od 22. rujna 2003., u vezi s tom uredbom i Preporukom Komisije od 13. srpnja 2010. o smjernicama za razvoj nacionalnih mjera koegzistencije kako bi se izbjegla nenamjerna prisutnost GMO-a u konvencionalnim i organskim usjevima, treba tumačiti na način da mu se ne protivi nacionalna mjera kojom se, kako bi se izbjegla nenamjerna prisutnost genetski modificiranih organizama u drugim proizvodima, na području regije dotične države članice zabranjuje uzgoj odobrenih genetski modificiranih organizama odobrenih na temelju Uredbe br. 1829/2003, pod uvjetom da ta mjera omogućuje postizanje cilja da se proizvođačima i potrošačima zajamči izbor između proizvoda dobivenih od genetski modificiranih usjeva i proizvoda dobivenih od organskih ili konvencionalnih usjeva te da je, s obzirom na posebnosti tih usjeva na tom području, navedena mjera odgovarajuća za postizanje tog cilja i proporcionalna istome.
2. Kada nacionalna mjera na području regije dotične države članice zabranjuje uzgoj genetski modificiranih organizama, odobrenih na temelju Uredbe br. 1829/2003, u skladu s člankom 26.a Direktive 2001/18, kako je izmijenjena Uredbom br. 1829/2003, u vezi s tom uredbom i Preporukom Komisije od 13. srpnja 2010. o smjernicama za razvoj nacionalnih mjera koegzistencije kako bi se izbjegla nenamjerna prisutnost GMO-a u konvencionalnim i organskim usjevima, ne treba pored toga i zasebno provjeriti je li ta mjera u skladu s člancima 34. do 36. UFEU-a.

⁽¹⁾ SL C 391, 27. 9. 2021.

Presuda Suda (osmo vijeće) od 30. lipnja 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tallinna Halduskohus – Estonija) – Aktsiaselts M.V.WOOL/Põllumajandus- ja Toiduamet

(Predmet C-51/21) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku – Propisi o hrani – Uredba (EZ) br. 2073/2005 – Mikrobiološki kriteriji za hranu – Članak 3. stavak 1. – Obveze subjekata u poslovanju s hranom – Prilog I. – Točka 1.2. poglavlja 1. – Granične vrijednosti prisutnosti bakterije *Listeria monocytogenes* u proizvodima ribarstva prije i nakon stavljanja na tržište – Uredba (EZ) br. 178/2002 – Članak 14. stavak 8. – Službena kontrola proizvoda u fazi stavljanja na tržište – Doseg)

(2022/C 318/09)

Jezik postupka: estonski

Sud koji je uputio zahtjev

Tallinna Halduskohus

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Aktsiaselts M.V.WOOL

Tuženik: Põllumajandus- ja Toiduamet

Izreka

Odredbe članka 3. stavka 1. u vezi s točkom 1.2. poglavlja 1. iz Priloga I. Uredbi Komisije (EZ) br. 2073/2005 od 15. studenoga 2005. o mikrobiološkim kriterijima za hranu, kako je izmijenjena Uredbom Komisije (EU) 2019/229 od 7. veljače 2019., treba tumačiti na način da se na hranu koja je stavljena na tržište tijekom njezina roka trajanja ne primjenjuje granična vrijednost kojom se propisuje da u 25 g dotične hrane ne smije biti ustanovljena prisutnost bakterije *Listeria monocytogenes*, predviđena u toj točki 1.2. navedenog Priloga I., kad proizvođač nadležnom tijelu ne može na zadovoljavajući način dokazati da hrana tijekom cijelog svojeg roka trajanja neće prijeći granicu od 100 jedinica koje tvore kolonije/gram (g) u pogledu prisutnosti bakterije *Listeria monocytogenes*.

⁽¹⁾ SL C 128, 12. 4. 2021.

Presuda Suda (drugo vijeće) od 30. lipnja 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos vyriausybės – Litva) – UAB „ARVI” ir ko/Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

(Predmet C-56/21) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku – Oporezivanje – Zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost (PDV) – Direktiva 2006/112/EZ – Članak 137. – Opcionalni sustav oporezivanja – Uvjeti – Nacionalni propis prema kojem se pravo izbora poreznog obveznika u pogledu oporezivanja prodaje nekretnine PDV-om uvjetuje time da je ta imovina prenesena na poreznog obveznika koji je već identificirani obveznik PDV-a – Obveza ispravka odbitaka PDV-a u slučaju nepoštovanja tog uvjeta – Načela porezne neutralnosti, djelotvornosti i proporcionalnosti)

(2022/C 318/10)

Jezik postupka: litavski

Sud koji je uputio zahtjev

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos vyriausybės

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: UAB „ARVT“ ir ko

Tuženik: Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Izreka

1. Članke 135. i 137. Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost treba tumačiti na način da im se ne protivi nacionalni propis kojim se pravo izbora poreznog obveznika u pogledu plaćanja poreza na dodanu vrijednost (PDV) na prodaju nekretnine uvjetuje time da je ta imovina prenesena na poreznog obveznika koji je u trenutku sklapanja transakcije već identificiran kao obveznik PDV-a.
2. Odredbe Direktive 2006/112 kao i načela porezne neutralnosti, djelotvornosti i proporcionalnosti treba tumačiti na način da im se ne protivi nacionalno zakonodavstvo i praksa na temelju kojih je prodavatelj nekretnine dužan ispraviti odbitak plaćenog ulaznog poreza na dodanu vrijednost (PDV) na tu imovinu nakon što mu je odbijeno priznanje prava izbora u pogledu oporezivanja te prodaje jer kupac na dan prodaje nije ispunjavao uvjete propisane za ostvarivanje tog prava od strane prodavatelja. Iako je u tom pogledu irelevantno stvarno korištenje nekretnine o kojoj je riječ od strane kupca u okviru aktivnosti koje podliježu PDV-u, nadležna tijela ipak su dužna provjeriti postoji li utaja ili zlouporaba poreznog obveznika koji je namjeravao iskoristiti svoje pravo izbora u pogledu oporezivanja predmetne transakcije.

(¹) SL C 128, 12. 4. 2021.

Presuda Suda (osmo vijeće) od 30. lipnja 2022. – Laure Camerin/Europska komisija

(Predmet C-63/21 P) (¹)

(„*Žalba – Javna služba – Bivši dužnosnik – Obustave od starosne mirovine – Izvršenje odluke nacionalnog suda – Tužba za poništenje i naknadu štete*“)

(2022/C 318/11)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelj: Laure Camerin (zastupnik: M. Casado García-Hirschfeld, odvjetnica)

Druga stranka u postupku: Europska komisija (zastupnici: T. S. Bohr i D. Milanowska, agenti)

Izreka

1. Žalba se odbija.
2. Lauri Camerin nalaže se da uz vlastite snosi i troškove Europske komisije.

(¹) SL C 228, 14. 6. 2021.

Presuda Suda (četvrto vijeće) od 30. lipnja 2022. – Danske Slagtermestre/Europska komisija, Kraljevina Danska

(Predmet C-99/21 P) ⁽¹⁾

(Žalba – Državne potpore – Članak 107. stavak 1. UFEU-a – Sustav doprinosa za prikupljanje otpadnih voda – Pritužba – Odluka kojom se utvrđuje nepostojanje državne potpore – Tužba za poništenje – Dopusštenost – Aktivna procesna legitimacija – Članak 263. četvrti stavak UFEU-a – Regulatorni akt koji ne podrazumijeva provedbene mjere – Izravan utjecaj)

(2022/C 318/12)

Jezik postupka: danski

Stranke

Žalitelj: Danske Slagtermestre (zastupnik: H. Sønderby Christensen, *advokat*)

Druge stranke u postupku: Europska komisija (zastupnici: L. Grønfeldt i P. Němečková, agenti), Kraljevina Danska (zastupnici: J. Nymann-Lindegren, V. Pasternak Jørgensen, M. Søndahl Wolff i L. Teilgård, agenti)

Izreka

1. Ukida se rješenje Općeg suda Europske unije od 1. prosinca 2020., Danske Slagtermestre/Komisija (T-486/18, neobjavljeno, EU:T:2020:576).
2. Tužba u prvostupanjskom postupku je dopuštena.
3. Predmet se vraća Općem sudu Europske unije na odlučivanje o meritumu.
4. O troškovima će se odlučiti naknadno.

⁽¹⁾ SL C 182, 10. 5. 2021.

Presuda Suda (četvrto vijeće) od 30. lipnja 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Spetsializiran nakazatelen sad (Bugarska) – kazneni postupak protiv IR

(Predmet C-105/21) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku – Pravosudna suradnja u kaznenim stvarima – Povelja Europske unije o temeljnim pravima – Članci 6. i 47. – Pravo na slobodno kretanje i boravak – Pravo na djelotvornu sudsku zaštitu – Načela ekvivalentosti i međusobnog povjerenja – Okvirna odluka 2002/584/PUP – Direktiva 2012/13/EU – Pravo na informiranje u kaznenom postupku – Obavijest o pravima prilikom uhićenja – Pravo na informiranje o optužbama na temelju nacionalnog uhiđenog naloga – Pravo na pristup sadržaju spisa – Uvjeti izdavanja europskog uhiđenog naloga protiv okrivljenika koji se nalazi u državi članici izvršenja – Nadređenost prava Unije)

(2022/C 318/13)

Jezik postupka: bugarski

Sud koji je uputio zahtjev

Specializiran nakazatelen sad (Specijalizirani kazneni sud, Bugarska)

Stranka glavnog kaznenog postupka

IR

uz sudjelovanje: Specializirana prokuratura

Izreka

1. Članke 6. i 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, pravo na slobodno kretanje i boravak te načela ekvivalentnosti i uzajamnog povjerenja, treba tumačiti na način da pravosuđno tijelo koje izdaje europski uhiđbeni nalog, donesen na temelju Okvirne odluke Vijeća 2002/584/PUP od 13. lipnja 2002. o Europskom uhiđbenom nalogu i postupcima predaje između država članica, kako je izmijenjena Okvirnom odlukom Vijeća 2009/299/PUP od 26. veljače 2009., ne mora osobi na koju se odnosi taj uhiđbeni nalog proslijediti nacionalnu odluku o uhićenju te osobe, kao ni informacije o mogućnostima podnošenja pravnih sredstava protiv te odluke, sve dok se ta osoba nalazi u državi članici izvršenja navedenog uhiđbenog naloga i nije predana nadležnim tijelima države članice izdavanja tog naloga.
2. Načelo nadređenosti prava Unije treba tumačiti na način da se njime pravosuđnom tijelu koje izdaje europski uhiđbeni nalog nalaže da, koliko god je to moguće, pruži tumačenje u skladu sa svojim nacionalnim pravom, koje mu omogućuje da osigura rezultat koji je u skladu s ciljem koji se nastoji postići Okvirnom odlukom 2002/584, kako je izmijenjena Okvirnom odlukom 2009/299, kojem se protivi to da to tijelo, na temelju nacionalnog prava, bude dužno osobi na koju se odnosi europski uhiđbeni nalog, prije njezine predaje pravosuđnim tijelima države članice koja je izdala europski uhiđbeni nalog, proslijediti nacionalnu odluku o njezinu uhićenju i informacije o mogućnostima podnošenja pravnih sredstava protiv te odluke.

(¹) SL C 163, 3. 5. 2021.

Presuda Suda (sedmo vijeće) od 30. lipnja 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputila Curtea de Apel București – Rumunjska) – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București – Administrația Sector 1 a Finanțelor Publice/VB, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București –Serviciul Soluționare Contestații 1

(Predmet C-146/21) (¹)

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost (PDV) – Direktiva 2006/112/EZ – Provedbene odluke 2010/583/EU i 2013/676/EU kojima se Rumunjskoj dopušta odstupanje od članka 193. navedene direktive – Mehanizam prijenosa porezne obveze – Isporuca proizvoda od drva – Nacionalni propis kojim se određuje uvjet registracije u svrhu PDV-a za primjenu navedenog mehanizma – Načelo porezne neutralnosti”)

(2022/C 318/14)

Jezik postupka: rumunjski

Sud koji je uputio zahtjev

Curtea de Apel București (Žalbeni sud u Bukureštu, Rumunjska)

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București – Administrația Sector 1 a Finanțelor Publice

Tuženici: VB, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București – Serviciul Soluționare Contestații 1

Izreka

Direktivi Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost i načelu porezne neutralnosti ne protivi se nacionalni propis prema kojem mehanizam prijenosa porezne obveze nije primjenjiv na poreznog obveznika koji prije izvršenja oporezivih transakcija nije ni zatražio registraciju niti je po službenoj dužnosti registriran u svrhu poreza na dodanu vrijednost.

(¹) SL C 228, 14. 6. 2021.

Presuda Suda (deveto vijeće) od 30. lipnja 2022. – Fakro sp. z o.o./Europska komisija, Republika Poljska

(Predmet C-149/21 P) ⁽¹⁾

(„Žalba – Tržišno natjecanje – Odbijanje pritužbe od strane Europske komisije – Nepostojanje interesa Europske unije”)

(2022/C 318/15)

Jezik postupka: poljski

Stranke

Žalitelj: Fakro sp. z o.o. (zastupnici: Z. Kiedacz i A. Radkowiak-Macuda, *radcowie prawni*)

Druge stranke u postupku: Europska komisija (zastupnici: M. Farley, I. V. Rogalski i J. Szczodrowski, agenti), Republika Poljska (zastupnik: B. Majczyna, agent)

Izreka

1. Žalba se odbija.
2. Društvu Fakro sp. z o.o. nalaže se da uz vlastite snosi i troškove Europske komisije.
3. Republika Poljska snosi vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 182, 10. 5. 2021.

Presuda Suda (deveto vijeće) od 30. lipnja 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Sofijski rajonen sad (Bugarska) – Profi Credit Bulgaria/T.I.T.

(Predmet C-170/21) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku – Direktiva 93/13/EEZ – Potrošački kredit – Nepoštene odredbe u potrošačkim ugovorima – Članak 6. stavak 1. – Ispitivanje po službenoj dužnosti – Odbijanje izdavanja platnog naloga u slučaju zahtjeva koji se temelji na nepoštenoj odredbi – Posljedice nepoštenosti ugovorne odredbe – Pravo na subvenciju – Načela ekvivalentnosti i djelotvornosti – Prijebod po službenoj dužnosti)

(2022/C 318/16)

Jezik postupka: bugarski

Sud koji je uputio zahtjev

Sofijski rajonen sad

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Profi Credit Bulgaria

Tuženik: T. I. T.

Izreka

1. Članak 6. stavak 1. Direktive Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima treba tumačiti na način da nacionalni sud – pred kojim je pokrenut postupak povodom zahtjeva za izdavanje platnog naloga u kojem dužnik-potrošač ne sudjeluje do donošenja tog platnog naloga – mora po službenoj dužnosti izuzeti iz primjene nepoštenu odredbu potrošačkog ugovora o kreditu sklopljenog između tog potrošača i predmetnog prodavatelja robe odnosno pružatelja usluga, na temelju koje je nastao dio potraživanja. U tom slučaju taj sud može djelomično odbiti taj zahtjev pod uvjetom da se taj ugovor može održati na snazi bez ikakve druge izmjene, revizije ili dopune, što je na sudu koji je uputio zahtjev da provjeri.

2. Članak 6. stavak 1. Direktive 93/13 treba tumačiti na način da, iako se tom odredbom nacionalni sud kojem je podnesen zahtjev za izdavanje platnog naloga obvezuje da po službenoj dužnosti izvede sve posljedice koje prema nacionalnom pravu proizlaze iz utvrđenja nepoštenosti odredbe ugovora o potrošačkom kreditu sklopljenog između potrošača i prodavatelja robe ili pružatelja usluga, kako bi se osiguralo da ta odredba za potrošača nije obvezujuća, ona u načelu ne obvezuje sud da po službenoj dužnosti izvrši prijebaj plaćanja izvršenog na temelju navedene odredbe s preostalim iznosom koji se duguje na temelju tog ugovora, pod uvjetom da se, međutim, poštuju načela ekvivalentnosti i djelotvornosti.
3. Članak 6. stavak 1. Direktive 93/13 treba tumačiti na način da je, u slučaju da je na temelju te odredbe, u vezi s načelima ekvivalentnosti i djelotvornosti, nacionalni sud, kojem je podnesen zahtjev za izdavanje platnog naloga, dužan po službenoj dužnosti izvršiti prijebaj plaćanja izvršenog na temelju nepošteno odredbe ugovora o potrošačkom kreditu s preostalim iznosom koji se duguje na temelju tog ugovora, taj sud obavezan izuzeti iz primjene protivnu sudsku praksu suda višeg stupnja.

(¹) SL C 206, 31. 5. 2021.

Presuda Suda (sedmo vijeće) od 30. lipnja 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León (Španjolska) – Clemente/Comunidad de Castilla y León (Dirección General de la Función Pública))

(Predmet C-192/21) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku – Socijalna politika – Direktiva 1999/70/EZ – Okvirni sporazum o radu na određeno vrijeme koji su sklopili ETUC, UNICE i CEEP – Članak 4. točka 1. – Načelo nediskriminacije – Neuzimanje u obzir usluga koje je pružio privremeni službenik, koji je postao službenik, za potrebe konsolidacije njegova stupnja – Izjednačavanje tih usluga s uslugama koje je pružio karijerni službenik – Pojam „objektivni razlozi” – Uzimanje u obzir razdoblja službe za potrebe stjecanja statusa službenika – Struktura vertikalnog napredovanja službenika predviđena nacionalnim zakonodavstvom)

(2022/C 318/17)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León (Visoki sud Kastilje i Leóna, Španjolska)

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Clemente

Tuženik: Comunidad de Castilla y León (Dirección General de la Función Pública)

Izreka

Članku 4. točki 1. Okvirnog sporazuma o radu na određeno vrijeme, sklopljenog 18. ožujka 1999., u Prilogu Direktivi Vijeća 1999/70/EZ od 28. lipnja 1999. o Okvirnom sporazumu o radu na određeno vrijeme koji su sklopili ETUC, UNICE i CEEP, protivni se nacionalni propis na temelju kojeg se, za potrebe konsolidacije stupnja, ne uzimaju u obzir usluge koje je službenik pružio kao privremeni službenik prije nego što je dobio status službenika.

(¹) SL C 263, 5. 7. 2021.

Presuda Suda (deseto vijeće) od 7. srpnja 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Hoge Raad der Nederlanden – Nizozemska) – Staatssecretaris van Financiën/X

(Predmet C-194/21) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku – Porez na dodanu vrijednost (PDV) – Direktiva 2006/112/EZ – Članci 184. i 185. – Ispravak odbitaka – Porezni obveznik koji nije ostvario svoje pravo na odbitak prije isteka prekluzivnog roka – Nemogućnost provođenja tog odbitka u okviru ispravka)

(2022/C 318/18)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Hoge Raad der Nederlanden

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Staatssecretaris van Financiën

Tuženik: X

Izreka

Članke 184. i 185. Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost, kako je izmijenjena Direktivom Vijeća 2010/45/EU od 13. srpnja 2010.,

treba tumačiti na način da im se:

ne protivi to da se poreznom obvezniku koji prije isteka prekluzivnog roka predviđenog nacionalnim pravom nije ostvario pravo na odbitak poreza na dodanu vrijednost (PDV) u vezi sa stjecanjem robe ili usluge uskrati mogućnost da naknadno, a na ime ispravka, provede taj odbitak prilikom prve uporabe navedene robe ili navedene usluge u svrhu obavljanja oporezovanih transakcija, i to iako nije utvrđena nikakva zlouporaba prava, nikakva utaja ni bilo kakav gubitak poreznih prihoda.

⁽¹⁾ SL C 228, 14. 6. 2021.

Presuda Suda (osmo vijeće) od 7. srpnja 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Consiglio di Stato – Italija) – Italy Emergenza Cooperativa Sociale (C-213/21 i C-214/21)/Azienda Sanitaria Locale Barletta-Andria-Trani (C-213/21), Azienda Sanitaria Provinciale di Cosenza (C-214/21)

(Predmeti C-213/21 i C-214/21) ⁽¹⁾

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Provedba postupka javne nabave – Direktiva 2014/24/EU – Područje primjene – Članak 10. točka (h) – Posebna izuzeća za ugovore o uslugama – Usluge civilne obrane, civilne zaštite i usluge sprečavanja opasnosti – Neprofitne organizacije ili udruženja – Usluga prijevoza kolima hitne pomoći kvalificirana kao usluga u hitnim slučajevima – Volonterske organizacije – Socijalne zadruge”)

(2022/C 318/19)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Consiglio di Stato

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: Italy Emergenza Cooperativa Sociale (C-213/21 i C-214/21)

Druge stranke u žalbenim postupcima: Azienda Sanitaria Locale Barletta-Andria-Trani (C-213/21), Azienda Sanitaria Provinciale di Cosenza (C-214/21)

uz sudjelovanje: Regione Puglia (C-213/21), Confederazione Nazionale delle Misericordie d'Italia (C-213/21), Associazione Nazionale Pubbliche Assistenze (Organizzazione nazionale di volontariato) – ANPAS ODV (C-213/21 i C-214/21), Croce Rossa Italiana – Comitato Provinciale di Cosenza (C-214/21)

Izreka

Članak 10. točku (h) Direktive 2014/24/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o javnoj nabavi i o stavljanju izvan snage Direktive 2004/18/EZ treba tumačiti na način da mu se ne protivi nacionalni propis kojim se propisuje da se usluge hitnog i iznimno hitnog sanitetskog prijevoza mogu prioritetno sporazumom dodijeliti samo volonterskim organizacijama, a ne socijalnim zadrugama koje svojim članovima mogu raspodijeliti viškove povezane sa svojim aktivnostima.

(¹) SL C 289, 19. 7. 2021.

Presuda Suda (sedmo vijeće) od 7. srpnja 2022. (zahtjevi za prethodnu odluku koje je uputio Bundesarbeitsgericht – Njemačka) – Coca-Cola European Partners Deutschland GmbH/L.B. (C-257/21), R.G. (C-258/21)

(Predmeti C-257/21 i C-258/21) (¹)

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Socijalna politika – Članak 153. UFEU-a – Zaštita radnika – Direktiva 2003/88/EZ – Organizacija radnog vremena – Noćni rad – Kolektivni ugovor koji za neredoviti noćni rad predviđa viši dodatak nego za redoviti noćni rad – Jednako postupanje – Članak 20. Povelje Europske unije o temeljnim pravima – Provođenje prava Unije u smislu članka 51. stavka 1. Povelje o temeljnim pravima”)

(2022/C 318/20)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesarbeitsgericht

Stranke glavnog postupka

Podnositelj revizije: Coca-Cola European Partners Deutschland GmbH

Druge stranke u revizijskim postupcima: L.B. (C-257/21), R.G. (C-258/21)

Izreka

Odredbom kolektivnog ugovora koja predviđa dodatak za neredoviti noćni rad viši od dodatka za redoviti noćni rad ne provodi se Direktiva 2003/88/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 4. studenoga 2003. o određenim vidovima organizacije radnog vremena u smislu članka 51. stavka 1. Povelje Europske unije o temeljnim pravima.

(¹) SL C 297, 26. 7. 2021.

Presuda Suda (deveto vijeće) od 7. srpnja 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Consiglio di Stato – Italija) – F. Hoffmann-La Roche Ltd, Novartis AG, Novartis Farma SpA, Roche SpA/Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

(Predmet C-261/21) ⁽¹⁾

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Članak 19. stavak 1. drugi podstavak UEU-a – Obveza država članica da osiguraju pravne lijekove dostatne za osiguranje djelotvorne sudske zaštite u područjima obuhvaćenima pravom Unije – Članak 267. UFEU-a – Obveza suda koji je uputio zahtjev da osigura puni učinak tumačenja prava Unije koje je pružio Sud – Povelja Europske unije o temeljnim pravima – Članak 47. – Pristup zakonom prethodno ustanovljenom neovisnom i nepristranom sudu – Presuda nacionalnog suda koji je odlučivao u posljednjem stupnju nakon odluke Suda u prethodnom postupku – Navodna neusklađenost te presude s tumačenjem prava Unije koje je pružio Sud – Nacionalni propis koji onemogućava podnošenje prijedloga za ponavljanje postupka u kojem je donesena navedena presuda”)

(2022/C 318/21)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Consiglio di Stato

Stranke glavnog postupka

Žalitelji: F. Hoffmann-La Roche Ltd, Novartis AG, Novartis Farma SpA, Roche SpA

Druga stranka u žalbenom postupku: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

uz sudjelovanje: Società Oftalmologica Italiana (SOI) – Associazione Medici Oculisti Italiani (AMOI), Regione Emilia-Romagna, Regione Lombardia, Altroconsumo, Novartis Farma SpA, Roche SpA, Novartis AG, F. Hoffmann-La Roche Ltd, Associazione Italiana delle Unità Dedicare Autonome Private di Day Surgery e dei Centri di Chirurgia Ambulatoriale (Aiudapds), Coordinamento delle associazioni per la tutela dell'ambiente e dei diritti degli utenti e consumatori (Codacons), Ministero della Salute – Agenzia Italiana del Farmaco

Izreka

Članak 4. stavak 3. i članak 19. stavak 1. UEU-a te članak 267. UFEU-a, u vezi s člankom 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, treba tumačiti na način da im se ne protive odredbe postupnog prava države članice koje, iako su u skladu s načelom ekvivalentnosti, dovode do toga da – kad najviši upravni sud te države članice donese odluku kojom rješava spor u okviru kojeg je Sudu uputio zahtjev za prethodnu odluku na temelju navedenog članka 267. – stranke u tom sporu ne mogu podnijeti prijedlog za ponavljanje postupka u kojem je donesena odluka nacionalnog suda zbog toga što je potonji, prema njihovu mišljenju, zanemario tumačenje prava Unije koje je pružio Sud odgovarajući na taj zahtjev.

⁽¹⁾ SL C 263, 5. 7. 2021.

Presuda Suda (deseto vijeće) od 7. srpnja 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Korkein oikeus – Republika Finska) – Keskinäinen Vakuutusyhtiö Fennia/Koninklijke Philips N.V.

(Predmet C-264/21) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku – Direktiva 85/374/EEZ – Odgovornost za neispravne proizvode – Članak 3. stavak 1. – Pojam „proizvođač” – Svaka osoba koja se predstavlja kao proizvođač time što na proizvod stavlja svoje ime, žig ili drugi znak raspoznavanja ili je to dopustila)

(2022/C 318/22)

Jezik postupka: finski

Sud koji je uputio zahtjev

Korkein oikeus

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Keskinäinen Vakuutusyhtiö Fennia

Tuženik: Koninklijke Philips N.V.

Izreka

Članak 3. stavak 1. Direktive Vijeća 85/374/EEZ od 25. srpnja 1985. o približavanju zakona i drugih propisa država članica u vezi s odgovornošću za neispravne proizvode, kako je izmijenjena Direktivom 1999/34/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 10. svibnja 1999.,

treba tumačiti na način da

pojam „proizvođač” iz te odredbe ne zahtijeva da se osoba koja je obilježila proizvod svojim imenom, žigom ili drugim znakom raspoznavanja ili dopustila to obilježavanje, i na drugi način predstavlja kao proizvođač proizvoda.

(¹) SL C 278, 12. 7. 2021.

Presuda Suda (osmo vijeće) od 7. srpnja 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal Judicial da Comarca dos Açores – Republika Portugal) – KU, OP, GC/SATA International – Azores Airlines SA

(Predmet C-308/21) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku – Zračni prijevoz – Uredba (EZ) br. 261/2004 – Odšteta i pomoć putnicima – Otkazivanje ili dulje kašnjenje leta – Članak 5. stavak 3. – Oslobođenje od obveze isplate odštete – Izvanredne okolnosti – Opći kvar u sustavu za dovod goriva zrakoplovima u zračnoj luci)

(2022/C 318/23)

Jezik postupka: portugalski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal Judicial da Comarca dos Açores

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: KU, OP, GC

Tuženik: SATA International – Azores Airlines SA

Izreka

Članak 5. stavak 3. Uredbe (EZ) br. 261/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. veljače 2004. o utvrđivanju općih pravila odštete i pomoći putnicima u slučaju uskraćenog ukrcanja i otkazivanja ili dužeg kašnjenja leta [...] te o stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 295/91 treba tumačiti na način da se opći kvar u sustavu za dovod goriva može smatrati „izvanrednom okolnošću” u smislu te odredbe u situaciji u kojoj odgovornost za upravljanje sustavom za dovod goriva zrakoplovima snosi polazišna zračna luka za predmetne letove odnosno predmetni zrakoplov.

(¹) SL C 329, 16. 8. 2021.

Presuda Suda (sedmo vijeće) od 7. srpnja 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Cour du travail de Mons – Belgija) – Ville de Mons, Zone de secours Hainaut – Centre/RM

(Predmet C-377/21) ⁽¹⁾

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Socijalna politika – Direktiva 97/81/EZ – Okvirni sporazum o radu s nepunim radnim vremenom – Članak 4. – Načelo nediskriminacije – Načelo pro rata temporis – Uzimanje u obzir, radi izračuna primitaka od rada profesionalnog vatrogasca koji radi u punom radnom vremenu, radnog staža koji je ostvario kao dobrovoljni vatrogasac, u skladu s načelom pro rata temporis”)

(2022/C 318/24)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Cour du travail de Mons

Stranke glavnog postupka

Žalitelji: Ville de Mons, Zone de secours Hainaut – Centre

Druga stranka u žalbenom postupku: RM

Izreka

Članak 4. Okvirnog sporazuma o radu s nepunim radnim vremenom, sklopljenog 6. lipnja 1997., koji je sadržan u Prilogu Direktivi Vijeća 97/81/EZ od 15. prosinca 1997. o Okvirnom sporazumu o radu s nepunim radnim vremenom koji su sklopili UNICE, CEEP i ETUC, treba tumačiti na način da mu se ne protivi nacionalni propis koji, radi izračuna primitaka od rada profesionalnih vatrogasaca zaposlenih u punom radnom vremenu, uzima u obzir, kao radni staž na temelju kojeg se utvrđuje visina novčanih primitaka, poslove koje su prije obavljali u nepunom radnom vremenu, kao dobrovoljni vatrogasci, u skladu s načelom pro rata temporis, to jest s obzirom na stvarno obavljani rad.

⁽¹⁾ SL C 391, 27. 9. 2021.

Presuda Suda (prvo vijeće) od 30. lipnja 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas – Litva) – M.A.

(Predmet C-72/22 PPU) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku – Hitni prethodni postupak – Politika azila i useljavanja – Direktiva 2011/95/EU – Članak 4. – Zajednički postupci za priznavanje i oduzimanje međunarodne zaštite – Direktiva 2013/32/EU – Članci 6. i 7. – Standardi za prihvata podnositelja zahtjeva za međunarodnu zaštitu – Članak 18. Povelje Europske unije o temeljnim pravima – Direktiva 2013/33/EU – Članak 8. – Zadržavanje podnositelja zahtjeva – Razlog za zadržavanje – Zaštita nacionalne sigurnosti ili javnog poretka – Zadržavanje podnositelja zahtjeva za azil zbog njegova nezakonitog ulaska na područje Unije)

(2022/C 318/25)

Jezik postupka: litavski

Sud koji je uputio zahtjev

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: M.A.

uz sudjelovanje: Valstybės sienos apsaugos tarnyba

Izreka

1. Članak 6. i članak 7. stavak 1. Direktive 2013/32/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o zajedničkim postupcima za priznavanje i oduzimanje međunarodne zaštite treba tumačiti na način da im se protivi propis države članice u skladu s kojim se, u slučaju proglašenja ratnog stanja, izvanrednog stanja ili proglašenja izvanredne situacije zbog masovnog priljeva stranaca, državljanima treće zemlje čiji je boravak nezakonit stvarno oduzima mogućnost da na državnom području te države članice pokrenu postupak razmatranja zahtjeva za međunarodnu zaštitu.
2. Članak 8. stavke 2. i 3. Direktive 2013/33/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o utvrđivanju standarda za prihvata podnositelja zahtjeva za međunarodnu zaštitu treba tumačiti na način da mu se protivi zakonodavstvo države članice u skladu s kojim se, u slučaju proglašenja ratnog stanja, izvanrednog stanja ili proglašenja izvanredne situacije zbog masovnog priljeva stranaca, tražitelja azila može zadržati samo zato što nezakonito boravi na državnom području te države članice.

(¹) SL C 171, 25. 4. 2022.

Rješenje predsjednika Suda od 30. lipnja 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal Judicial da Comarca de Lisboa – Juízo Local Cível de Lisboa – Portugal) – DS, CF, DT, CL/Orbest, SA

(Predmet C-704/21) (¹)

(„Zračni prijevoz – Uredba (EZ) br. 261/2004 – Odšteta i pomoć putnicima – Otkazivanje ili dulje kašnjenje leta – Oslobođenje od obveze plaćanja odštete – Izvanredne okolnosti – Sudaranje catering vozila sa zrakoplovom parkiranim u zračnoj luci”)

(2022/C 318/26)

Jezik postupka: portugalski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal Judicial da Comarca de Lisboa – Juízo Local Cível de Lisboa

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: DS, CF, DT, CL

Tuženik: Orbest, SA

Izreka

Predmet C-704/21 briše se iz upisnika Suda.

(¹) Datum podnošenja: 23. 11. 2021.

Žalba koju je 10. ožujka 2022. podnio Laboratorios Ern, SA protiv presude Općeg suda (šesto vijeće) od 12. siječnja 2022. u predmetu T-160/21, Laboratorios Ern/EUIPO – Malpricht (APIRETAL)

(Predmet C-187/22 P)

(2022/C 318/27)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Laboratorios Ern, SA (zastupnici: T. González Martínez i R. Guerras Mazón, *abogados*)

Druge stranke u postupku: Europski ured za intelektualno vlasništvo (EUIPO), Ingrid Malpricht

Rješenjem od 11. srpnja 2022. Sud (vijeće za dopuštanje žalbi) je odlučilo ne dopustiti žalbu te naložiti društvu Laboratorios Ern, SA da snosi vlastite troškove.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 17. ožujka 2022. uputio Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) (Portugal) – Lineas – Concessões de Transportes SGPS, S.A./Autoridade Tributária e Aduaneira

(Predmet C-207/22)

(2022/C 318/28)

Jezik postupka: portugalski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD)

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Lineas – Concessões de Transportes SGPS, S.A.

Tuženik: Autoridade Tributária e Aduaneira

Prethodno pitanje

Može li se smatrati „financijskom institucijom” u smislu Direktive 2013/36/EU ⁽¹⁾ i Uredbe (EU) br. 575/2013 ⁽²⁾ holding čiji je isključivi predmet poslovanja upravljanje udjelima drugih društava, kao neizravni oblik obavljanja gospodarskih djelatnosti, i koji u tom području stječe i trajno drži navedene udjele, koji uglavnom nisu manji od 10 % temeljnog kapitala društava u kojima drži udio, čija je pak djelatnost upravljanje prometnom infrastrukturom, uključujući projektiranje, izgradnju i upravljanje cestama i/ili autocestama?

⁽¹⁾ Direktiva 2013/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o pristupanju djelatnosti kreditnih institucija i bonitetnom nadzoru nad kreditnim institucijama i investicijskim društvima, izmjeni Direktive 2002/87/EZ te stavljanju izvan snage direktiva 2006/48/EZ i 2006/49/EZ (SL 2013., L 176, str. 338.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 14., str. 105. i ispravak SL 2017., L 20, str. 1.).

⁽²⁾ Uredba (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o bonitetnim zahtjevima za kreditne institucije i investicijska društva i o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 (SL 2013., L 176, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 13., str. 3. i ispravak SL 2017., L 20, str. 2.).

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 20. travnja 2022. uputio Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) (Portugal) – Global Roads Investimentos SGPS, Lda/Autoridade Tributária e Aduaneira

(Predmet C-267/22)

(2022/C 318/29)

Jezik postupka: portugalski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD)

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Global Roads Investimentos SGPS, Lda

Tuženik: Autoridade Tributária e Aduaneira

Prethodno pitanje

Je li pojmom „financijska institucija”, u smislu članka 3. stavka 1. točke 22. Direktive 2013/36/EU ⁽¹⁾ i članka 4. stavka 1. točke 26. Uredbe (EU) br. 575/2013 ⁽²⁾, obuhvaćen holding sa sjedištem u Portugalu, uređen odredbama Uredbe sa zakonskom snagom br. 495/88 od 30. prosinca, čiji je jedini predmet poslovanja upravljanje udjelima drugih društava, kao neizravni oblik obavljanja gospodarskih djelatnosti, i koji u tom području stječe i trajno drži navedene udjele, koji uglavnom nisu manji od 10 % temeljnog kapitala društava u kojima drži udio, koja pak ne posluju u sektoru osiguranja ni u financijskom sektoru?

⁽¹⁾ Direktiva 2013/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o pristupanju djelatnosti kreditnih institucija i bonitetnom nadzoru nad kreditnim institucijama i investicijskim društvima, izmjeni Direktive 2002/87/EZ te stavljanju izvan snage direktiva 2006/48/EZ i 2006/49/EZ (SL 2013., L 176, str. 338.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 14., str. 105. i ispravak SL 2017., L 20, str. 1.)

⁽²⁾ Uredba (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o bonitetnim zahtjevima za kreditne institucije i investicijska društva i o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 (SL 2013., L 176, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 13., str. 3. i ispravak SL 2017., L 20, str. 2.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 13. travnja 2022. uputio Niderlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel (Belgija) – VITOL SA/Belgijska Država

(Predmet C-268/22)

(2022/C 318/30)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Niderlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: VITOL SA

Tuženik: Belgijska Država

Prethodno pitanje

Povređuje li se Provedbenom uredbom br. 1194/2013 ⁽¹⁾, kako je izmijenjena Provedbenom uredbom 2017/1578 ⁽²⁾, Osnovna uredba br. 1225/2009 ⁽³⁾, među ostalim:

- zato što nije dokazano da su ispunjeni uvjeti za zanemarivanje, u kontekstu izračuna uobičajene vrijednosti istovjetnog proizvoda, troškova povezanih s proizvodnjom i prodajom tog proizvoda, kako se odražavaju u poslovnim knjigama ispitanih argentinskih proizvođača izvoznika, u skladu s pravilom iz članka 2. stavka 5. Osnovne uredbe,
- zato što su učinci uvoza pogrešno kumulativno ocijenjeni u skladu s člankom 3. stavkom 4. Osnovne uredbe i posljedično nije dovoljno dokazano da je riječ o dampinškom uvozu koji je nanio štetu u smislu članka 3. stavaka 6. i 7. Osnovne uredbe
- i stoga nije postojao dumping i nije se mogla naplatiti antidampinška pristojba u skladu s člankom 1. Osnovne uredbe?

⁽¹⁾ Provedbena uredba Vijeća (EU) br. 1194/2013 od 19. studenoga 2013. o uvođenju konačne antidampinške pristojbe i konačnoj naplati privremene pristojbe uvedene na uvoz biodizela podrijetlom iz Argentine i Indonezije (SL 2013., L 315, str. 2.)

⁽²⁾ Provedbena uredba Komisije (EU) 2017/1578 od 18. rujna 2017. o izmjeni Provedbene uredbe (EU) br. 1194/2013 o uvođenju konačne antidampinške pristojbe i konačnoj naplati privremene pristojbe uvedene na uvoz biodizela podrijetlom iz Argentine i Indonezije (SL 2017., L 239, str. 9.)

⁽³⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 1225/2009 od 30. studenoga 2009. o zaštiti od dampinškog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske zajednice (SL 2009., L 343, str. 51.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 30., str. 202.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 25. travnja 2022. uputio Raad van State (Belgija) – vzw Kinderrechtencoalitie Vlaanderen, vzw Liga voor Mensenrechten/Belgijska Država

(Predmet C-280/22)

(2022/C 318/31)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Raad van State

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: vzw Kinderrechtencoalitie Vlaanderen, vzw Liga voor Mensenrechten

Tuženik: Belgijska Država

Prethodno pitanje

Jesu li članak 3. stavci 5. i 6. te članak 14. Uredbe (EU) 2019/1157 ⁽¹⁾ Europskog parlamenta i Vijeća od 20. lipnja 2019. o jačanju sigurnosti osobnih iskaznica građana Unije i boravišnih isprava koje se izdaju građanima Unije i članovima njihovih obitelji koji ostvaruju pravo na slobodno kretanje u vezi s Provedbenom odlukom Komisije C(2018) 7767 od 30. studenoga 2018. o utvrđivanju tehničkih specifikacija za jedinstveni obrazac boravišnih dozvola za državljane trećih zemalja i stavljanju izvan snage Odluke C(2002) 3069 valjani i u skladu s člankom 16. UFEU-a i, što se tiče članka 3. stavaka 5. i 6., člankom 21. UFEU-a kao i člancima 7., 8. i 52. Povelje Europske unije o temeljnim pravima u vezi s

— člancima 1., 2., 3., 4., 5., 6., 9., 25., 32., 35. i 36. Uredbe (EU) 2016/679 ⁽²⁾ Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ,

— člancima 1., 2., 3., 4., 8., 9., 10., 27. i 28. Direktive (EU) 2016/680 ⁽³⁾ Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka od strane nadležnih tijela u svrhe sprečavanja, istrage, otkrivanja ili progona kaznenih djela ili izvršavanja kaznenih sankcija i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Okvirne odluke Vijeća 2008/977/PUP te

— člancima 1., 2., 3., 4., 5., 10., 28. i 42. Uredbe (EU) 2018/1725 ⁽⁴⁾ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2018. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka u institucijama, tijelima, uredima i agencijama Unije i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 45/2001 i Odluke br. 1247/2002/EZ

ako se člankom 3. stavcima 5. i 6. Uredbe (EU) 2019/1157 propisuje da se dva otiska prstiju nositelja iskaznice pohranjuju u interoperabilnom digitalnom formatu na nosaču podataka koji sadržava osobna iskaznica

te ako se člankom 3. stavcima 5. i 6. kao i člankom 14. Uredbe 2019/1157 u vezi s Prilogom III. Provedbenoj odluci Komisije C(2018) 7767 od 30. studenoga 2018. propisuje da se podaci o otiscima prstiju na osobnim iskaznicama i boravišnim ispravama iz članka 2. točaka (a) i (c) pohranjuju u obliku digitalne slike otisaka prstiju na elektroničkom mikročipu s RFID tehnologijom koji se može učitati bežično odnosno beskontaktno?

⁽¹⁾ SL 2019., L 188, str. 67.

⁽²⁾ SL 2016., L 119, str. 1.

⁽³⁾ SL 2016., L 119, str. 89.

⁽⁴⁾ SL 2018., L 295, str. 39.

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 25. travnja 2022. uputio Oberlandesgericht Wien (Austrija) –
G. K., B. O. D. GmbH, S. L.**

(Predmet C-281/22)

(2022/C 318/32)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Oberlandesgericht Wien

Stranke glavnog postupka

Žalitelji: G. K., B. O. D. GmbH, S. L.

Druga stranka u postupku: Österreichischer Delegierter Europäischer Staatsanwalt

Prethodna pitanja

1. Treba li pravo Unije, osobito članak 31. stavak 3. podstavak 1. i članak 32. Uredbe Vijeća (EU) 2017/1939 od 12. listopada 2017. o provedbi pojačane suradnje u vezi s osnivanjem Ureda europskog javnog tužitelja („EPPO”) ⁽¹⁾ tumačiti na način da se prilikom prekograničnih istraga u slučaju potrebnog sudskog odobrenja mjere koja se treba provesti u državi članici pomoćnog delegiranog europskog tužitelja moraju provjeriti svi materijalni elementi poput kažnjivosti prema kaznenim propisima, postojanja sumnje u počinjenje kaznenog djela, potrebe za tom mjerom i proporcionalnosti?
2. Treba li prilikom provjere uzeti u obzir je li već u državi članici pomoćnog delegiranog europskog tužitelja sud provjerio dopuštenost mjere prema pravu te države članice?
3. U slučaju niječnog odgovora na prvo pitanje, odnosno potvrdnog odgovora na drugo pitanje, u kojem se opsegu mora provesti sudska provjera u državi članici pomoćnog delegiranog europskog tužitelja?

⁽¹⁾ SL 2017., L 283, str. 1.

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 3. svibnja 2022. uputio Sąd Okręgowy w Warszawie (Poljska) –
YQ, RJ/Getin Noble Bank S.A.**

(Predmet C-287/22)

(2022/C 318/33)

Jezik postupka: poljski

Sud koji je uputio zahtjev

Sąd Okręgowy w Warszawie (Poljska)

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: YQ, RJ

Tuženik: Getin Noble Bank S.A.

Prethodno pitanje

Protivi li se, s obzirom na načela djelotvornosti i proporcionalnosti, članku 6. stavku 1. i članku 7. stavku 1. Direktive 93/13⁽¹⁾ tumačenje nacionalnih odredbi ili nacionalna sudska praksa prema kojoj nacionalni sud može, osobito s obzirom na potrošačevu obvezu namire s prodavateljem robe ili pružateljem usluga ili dobru financijsku situaciju prodavatelja robe ili pružatelja usluga, odbiti potrošačev zahtjev da sud odredi privremenu mjeru (privremena pravna zaštita nakon podnošenja tužbe) koja se sastoji od toga da se tijekom trajanja postupka suspendira izvršenje ugovora koji će vjerojatno biti proglašen ništavim zbog uklanjanja nepoštenih ugovornih odredbi?

(¹) Direktiva Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima (SL L 95, str. 29.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 12., str. 24.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 3. svibnja 2022. uputio Supremo Tribunal Administrativo (Portugal) – NOS, SGPS, S.A./Autoridade Tributária e Aduaneira**(Predmet C-290/22)**

(2022/C 318/34)

*Jezik postupka: portugalski***Sud koji je uputio zahtjev**

Supremo Tribunal Administrativo

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: NOS, SGPS, S.A.

Tuženik: Autoridade Tributária e Aduaneira

Prethodno pitanje

Je li pojmom „financijska institucija”, u smislu članka 3. stavka 1. točke 22. Direktive 2013/36/EU⁽¹⁾ i članka 4. stavka 1. točke 26. Uredbe (EU) br. 575/2013⁽²⁾, obuhvaćen holding sa sjedištem u Portugalu, uređen odredbama Uredbe sa zakonskom snagom br. 495/88 od 30. prosinca, čiji je jedini predmet poslovanja upravljanje poslovnim udjelima drugih društava koja ne posluju u sektoru osiguranja?

(¹) Direktiva 2013/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o pristupanju djelatnosti kreditnih institucija i bonitetnom nadzoru nad kreditnim institucijama i investicijskim društvima, izmjeni Direktive 2002/87/EZ te stavljanju izvan snage direktiva 2006/48/EZ i 2006/49/EZ (SL 2013., L 176, str. 338.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 14., str. 105. i ispravak SL 2017., L 20, str. 1.).

(²) Uredba (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o bonitetnim zahtjevima za kreditne institucije i investicijska društva i o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 (SL 2013., L 176, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 13., str. 3. i ispravak SL 2017., L 20, str. 2.).

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 5. svibnja 2022. uputio Landgericht Köln (Njemačka) – A.T.U. Auto-Teile-Unger GmbH & Co. KG i Carglass GmbH/FCA Italy SpA**(Predmet C-296/22)**

(2022/C 318/35)

*Jezik postupka: njemački***Sud koji je uputio zahtjev**

Landgericht Köln

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: A.T.U. Auto-Teile-Unger GmbH & Co. KG, Carglass GmbH

Tuženik: FCA Italy SpA

Prethodno pitanje

Treba li članak 61. stavke 1. i 4. u vezi s točkom 2.9 Priloga X. Uredbi (EU) 2018/858 ⁽¹⁾, u skladu s kojom proizvođač vozila za potrebe OBD-a u vozilu, dijagnostike, popravka i održavanja vozila mora staviti na raspolaganje izravan tok podataka vozila preko standardiziranog priključka, također s obzirom na zahtjeve koji se primjenjuju na proizvođača vozila radi osiguravanja opće sigurnosti vozila i koji proizlaze iz točke 63. dijela I. Priloga II. toj uredbi,

— u vezi s Uredbom (EZ) br. 661/2009 ⁽²⁾ u pogledu vozila homologiranih prije 6. srpnja 2022., a osobito s njezinim člankom 5. stavkom 1., te

— u vezi s Uredbom (EU) 2019/2144 ⁽³⁾, koja se primjenjuje od 6. srpnja 2022., a osobito s njezinim člankom 4. stavcima 4. i 5.,

tumačiti na način da proizvođač vozila treba uvijek, također prilikom provedbe odgovarajućih sigurnosnih mjera, osigurati da ostanu mogući OBD u vozilu, dijagnostika, popravak i održavanje vozila, uključujući za to potrebna upisivanja koja obavljaju neovisni serviseri pomoću univerzalnog i generičkog dijagnostičkog alata, a da ne moraju biti ispunjeni uvjeti koji se izričito ne predviđaju Uredbom i koji se odnose na internetsku vezu uređaja s poslužiteljem koji je odredio proizvođač vozila i/ili prethodnu osobnu registraciju korisnika kod proizvođača vozila?

⁽¹⁾ Uredba (EU) 2018/858 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2018. o homologaciji i nadzoru tržišta motornih vozila i njihovih prikolica te sustavâ, sastavnih dijelova i zasebnih tehničkih jedinica namijenjenih za takva vozila, o izmjeni uredbi (EZ) br. 715/2007 i (EZ) br. 595/2009 te o stavljanju izvan snage Direktive 2007/46/EZ (SL 2018., L 151, str. 1.)

⁽²⁾ Uredba (EZ) br. 661/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o zahtjevima za homologaciju tipa za opću sigurnost motornih vozila, njihovih prikolica i sustava, sastavnih dijelova i zasebnih tehničkih jedinica namijenjenih za takva vozila (SL 2009., L 200, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 28., str. 224.)

⁽³⁾ Uredba (EU) 2019/2144 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. studenoga 2019. o zahtjevima za homologaciju tipa za motorna vozila i njihove prikolice te za sustave, sastavne dijelove i zasebne tehničke jedinice namijenjene za takva vozila, u pogledu njihove opće sigurnosti te zaštite osoba u vozilima i nezaštićenih sudionika u cestovnom prometu, o izmjeni Uredbe (EU) 2018/858 Europskog parlamenta i Vijeća i stavljanju izvan snage uredbi (EZ) br. 78/2009, (EZ) br. 79/2009 i (EZ) br. 661/2009 Europskog parlamenta i Vijeća i uredbi Komisije (EZ) br. 631/2009, (EU) br. 406/2010, (EU) br. 672/2010, (EU) br. 1003/2010, (EU) br. 1005/2010, (EU) br. 1008/2010, (EU) br. 1009/2010, (EU) br. 19/2011, (EU) br. 109/2011, (EU) br. 458/2011, (EU) br. 65/2012, (EU) br. 130/2012, (EU) br. 347/2012, (EU) br. 351/2012, (EU) br. 1230/2012 i (EU) 2015/166 (SL 2019., L 325, str. 1.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 10. svibnja 2022. uputio Kammergericht Berlin (Njemačka) –
PM/Senatsverwaltung für Justiz, Vielfalt und Antidiskriminierung**

(Predmet C-304/22)

(2022/C 318/36)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Kammergericht Berlin (Njemačka)

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: PM

Tuženik: Senatsverwaltung für Justiz, Vielfalt und Antidiskriminierung

Uz sudjelovanje: CM

Prethodna pitanja

Sudu se upućuju sljedeća pitanja radi tumačenja članka 1. stavka 1. točke (a), članka 2. točke 4., članka 21. stavka 1. i članka 46. Uredbe Vijeća (EZ) br. 2201/2003 od 27. studenoga 2003. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u bračnim sporovima i u stvarima povezanim s roditeljskom odgovornošću, kojom se stavlja izvan snage Uredba (EZ) br. 1347/2000 (1):

1. Je li, u slučaju razvoda braka na temelju članaka 82., 87., 89. i 90. španjolskog Códiga Civil riječ o sudskoj odluci o razvodu braka u smislu Uredbe Bruxelles II.a?
2. Ako je odgovor na prvo pitanje niječan: treba li se sa razvodom braka na temelju članaka 82., 87., 89. i 90. španjolskog Códiga Civil postupati u skladu s pravilom iz članka 46. Uredbe Bruxelles II.a o autentičnim ispravama i sporazumima?

(1) SL 2003., L 338, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 3., str. 133. i ispravak SL 2014., L 46, str. 22.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 5. svibnja 2022. uputio Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie (Poljska) – ZL, KU, KM/Provident Polska S.A.

(Predmet C-321/22)

(2022/C 318/37)

Jezik postupka: poljski

Sud koji je uputio zahtjev

Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie (Poljska)

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: ZL, KU, KM

Tuženik: Provident Polska S.A.

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 3. stavak 1. Direktive Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima (1) tumačiti na način da se njime dopušta da se nepoštenom proglašeni ugovorna odredba kojom se prodavatelju robe ili pružatelju usluga dodjeljuje naknada ili provizija u iznosu koji je osobito previsok u odnosu na uslugu koju pruža?
2. Treba li članak 7. stavak 1. Direktive Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima, kao i načelo djelotvornosti tumačiti na način da im se protive odredbe nacionalnog prava ili sudsko tumačenje tih odredbi prema kojima je potrošačev pravni interes nužan uvjet za prihvaćanje potrošačeve tužbe protiv prodavatelja robe ili pružatelja usluga za utvrđenje ništavosti ili nemogućnosti izvršenja ugovora ili njegova dijela koji sadržava nepošteno ugovorne odredbe?
3. Treba li članak 6. stavak 1. Direktive Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima, kao i načela djelotvornosti, proporcionalnosti i pravne sigurnosti tumačiti na način da se na temelju njih može smatrati da se ugovor o zajmu, čija je samo odredba o načinu otplate zajma proglašena nepoštenom ugovornom odredbom, ne može održati na snazi nakon što se iz njega ukloni ta ugovorna odredba i stoga je ništav?

(1) (SL L 95, str. 29.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 12., str. 24.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 13. svibnja 2022. uputio Sąd Rejonowy dla miasta stołecznego Warszawy w Warszawie (Poljska) – Z. sp. z o.o./A. S.A.

(Predmet C-326/22)

(2022/C 318/38)

Jezik postupka: poljski

Sud koji je uputio zahtjev

Sąd Rejonowy dla miasta stołecznego Warszawy w Warszawie (Poljska)

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Z. sp. z o.o.

Tuženik: A. S.A.

Prethodno pitanje

Treba li članak 16. stavak 1. Direktive 2008/48/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2008. o ugovorima o potrošačkim kreditima i stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 87/102/EEZ ⁽¹⁾ u kontekstu načela djelotvornosti prava Europske unije tumačiti na način da potrošač, ili prodavatelj robe ili pružatelj usluga na kojeg je potrošač prenio svoja prava koja proizlaze iz te odredbe, može na temelju te odredbe zahtijevati da vjerovnik izda primjerak ugovora (kao i pravilnika koji su dio ugovora) i informacije o otplati kredita koji su potrebni kako bi se provjerila pravilnost obračuna sredstava koja su isplaćena potrošaču na ime povrata proporcionalnog dijela ukupnih troškova kredita u vezi s njegovom ranijom otplatom te za podnošenje tužbe za eventualni povrat prethodno navedenih iznosa?

⁽¹⁾ SL 2008, L 133, str. 66. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 13., str. 58.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 23. svibnja 2022. uputio Sąd Okręgowy w Warszawie (Poljska) – Audi AG/GQ

(Predmet C-334/22)

(2022/C 318/39)

Jezik postupka: poljski

Sud koji je uputio zahtjev

Sąd Okręgowy w Warszawie (Poljska)

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Audi AG

Tuženik: GQ

Prethodna pitanja

Na temelju članka 267. [UFEU-a, sud koji je uputio zahtjev odlučio je] uputiti Sudu [...] sljedeće prethodno pitanje:

1. Treba li članak 14. stavak 1. točku (c) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. lipnja 2017. o žigu Europske unije ⁽¹⁾ tumačiti na način da mu se protivi to da nositelj žiga/sud zabrani trećoj osobi da u trgovačkom prometu koristi znak koji je istovjetan ili zavaravajuće sličan žigu Unije za zamjenske dijelove automobila (poklopac hladnjaka zraka/rešetka), ako on predstavlja pričvršćenje na automobilski pribor (amblem koji odražava žig Unije) i:

— kad je s tehničkog stajališta moguće ugraditi originalni amblem koji odražava žig Unije na zamjenski dio automobila (poklopac hladnjaka zraka/rešetku), a da se pritom na tom dijelu ne prikazuje znak koji je istovjetan ili zavaravajuće sličan žigu Unije;

ili u situaciji

— u kojoj s tehničkog stajališta nije moguće ugraditi originalni amblem koji odražava žig Unije na zamjenski dio automobila (poklopac hladnjaka zraka/rešetku), a da se pritom na tom dijelu ne prikazuje znak koji je istovjetan ili zavaravajuće sličan žigu Unije?

— u slučaju potvrdnog odgovora na jedno od pitanja iz točke (a) prvog pitanja,

2. Koje kriterije za ocjenjivanje treba primijeniti u slučajevima koji bi omogućili utvrđivanje je li uporaba žiga Unije u skladu s dobrom poslovnom praksom u industriji i trgovini?

3. Treba li članak 9. stavak 2. i članak 9. stavak 3. točku (a) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. lipnja 2017. o žigu Europske unije tumačiti na način da, kada je žig element oblika automobilskog dijela i kada u Uredbi 2017/1001 ne postoji odredba ekvivalentna klauzuli o popravku iz članka 110. stavka 1. Uredbe Vijeća (EZ) br. 6/2002 od 12. prosinca 2001. o dizajnu Zajednice ⁽²⁾, žig u tom slučaju nema funkciju označivanja?
4. Treba li članak 9. stavak 2. i članak 9. stavak 3. točku (a) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. lipnja 2017. o žigu Europske unije tumačiti na način da se, kada element pričvršćivanja žiga koji oblikom odražava žig ili mu je zavaravajuće sličan predstavlja element oblika automobilskog dijela i kada u Uredbi 2017/1001 ne postoji odredba ekvivalentna klauzuli o popravku iz članka 110. stavka 1. Uredbe Vijeća (EZ) br. 6/2002 od 12. prosinca 2001. o dizajnu Zajednice, element pričvršćivanja ne može smatrati žigom koji ima funkciju označivanja čak i ako je istovjetan ili zavaravajuće sličan žigu? [...]

⁽¹⁾ SL 2017, L 154, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. 2002, L 3, s. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 24., str. 45.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 23. svibnja 2022. uputio Finanzgericht Düsseldorf (Njemačka) –
f6 Cigarettenfabrik GmbH & Co. KG/Hauptzollamt Bielefeld**

(Predmet C-336/22)

(2022/C 318/40)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Finanzgericht Düsseldorf

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: f6 Cigarettenfabrik GmbH & Co. KG

Tuženik: Hauptzollamt Bielefeld

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 1. stavak 2. Direktive Vijeća 2008/118/EZ ⁽¹⁾, kako je izmijenjena Direktivom (EU) 2019/475 ⁽²⁾, tumačiti na način da mu se protivi nacionalni propis države članice o ubiranju poreza na grijani duhan kojim se u pogledu izračunavanja poreza predviđa da se osim porezne stope za duhan za lulu ubire dodatni porez od 80 % iznosa poreza na cigarete umanjenog za iznos poreza na duhan za lulu?
2. Ako dodatni porez na grijani duhan nije drugi neizravni porez na trošarinsku robu za posebne namjene u smislu članka 1. stavka 2. Direktive 2008/118: treba li članak 14. stavak 3. Direktive Vijeća 2011/64/EU ⁽³⁾ tumačiti na način da mu se protivi nacionalni propis države članice o ubiranju poreza na grijani duhan kojim se u pogledu izračunavanja poreza predviđa da se osim porezne stope za duhan za lulu ubire dodatni porez od 80 % iznosa poreza na cigarete umanjenog za iznos poreza na duhan za lulu?

3. Ako dodatni porez na grijani duhan nije drugi neizravni porez na trošarinsku robu za posebne namjene u smislu članka 1. stavka 2. Direktive 2008/118: treba li članak 14. stavak 1. prvi podstavak točku (b) i članak 14. stavak 2. prvi podstavak točku (c) Direktive 2011/64 tumačiti na način da mu se protivi nacionalni propis države članice o ubiranju poreza na grijani duhan kojim se u pogledu izračunavanja poreza predviđa da porez treba utvrditi na temelju porezne stope *ad valorem* i posebne porezne stope koja ovisi o masi i broju smotuljaka duhana?

- (¹) Direktiva Vijeća od 16. prosinca 2008. o općim aranžmanima za trošarine i o stavljanju izvan snage Direktive 92/12/EEZ (SL 2009., L 9, str. 12.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 2., str. 174.)
- (²) Direktiva Vijeća od 18. veljače 2019. o izmjeni direktiva 2006/112/EZ i 2008/118/EZ u pogledu uključivanja talijanske općine Campione d'Italia i talijanskih voda Luganskog jezera u carinsko područje Unije i teritorijalno područje primjene Direktive 2008/118/EZ (SL 2019., L 83, str. 42.)
- (³) Direktiva Vijeća od 21. lipnja 2011. o strukturi i stopama trošarine koje se primjenjuju na prerađeni duhan (SL 2011., L 176, str. 24.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 3., svezak 63., str. 313.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 30. svibnja 2022. uputio Tribunale Amministrativo Regionale per la Puglia (Italija) – Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato/Comune di Ginosa

(Predmet C-348/22)

(2022/C 318/41)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunale Amministrativo Regionale per la Puglia

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

Tuženik: Comune di Ginosa

Prethodna pitanja

1. Je li Direktiva 2006/123 (¹) valjana i obvezujuća za države članice ili pak nije valjana, s obzirom na to da je riječ o direktivi o usklađivanju koja je protivno članku 115. [Ugovora o funkcioniranju Europske unije] donesena samo većinom glasova, a ne jednoglasno?
2. Ispunjava li Direktiva 2006/123, odnosno takozvana Direktiva Bolkestein, objektivno i teoretski, minimalne zahtjeve koji se odnose na to da propis mora biti dovoljno detaljan i, posljedično, da ne smije omogućavati diskrecijski prostor nacionalnom zakonodavcu, što su zahtjevi na temelju kojih se navedena direktiva može smatrati samoizvršavajućom i neposredno primjenjivom?
3. Ako se smatra da Direktiva 2006/123 nije samoizvršavajuća (self-executing), je li u skladu s načelima pravne sigurnosti učinak jednostavnog isključenja ili izuzimanja iz primjene nacionalnog zakona samo zato što se protivi pravilu prava Unije koje nije neposredno primjenjivo i u slučaju u kojem nacionalni sud ne može pružiti usklađeno tumačenje odnosno mora li se ili može, suprotno tomu, u tom slučaju primijeniti nacionalni zakon, ne dovodeći u pitanje posebne sankcije predviđene pravom [Europske unije] za situacije kad nacionalna država ne ispuni obveze koje proizlaze iz pristupanja Ugovoru (članak 49.) ili iz neprovođenja Direktive (postupak zbog povrede obveze)?
4. Je li izravan učinak članka 12. stavaka 1., 2. i 3. Direktive 2006/123 istovjetan priznavanju samoizvršavajuće prirode ili neposredne primjenjivosti te direktive, odnosno treba li u okviru direktive o usklađivanju, poput one o kojoj je riječ („treba smatrati da je člancima 9. do 13. [...] [D]irektive provedena iscrpna harmonizacija [...]” na temelju takozvane presude Promoimpresa), donošenje mjera usklađivanja koje nisu općenite, ali čiji je sadržaj obvezujući, smatrati zahtjevom za nacionalnu državu?

5. Može li se, odnosno, treba li smatrati da je za kvalifikaciju određene direktive kao samoizvršavajuće te, u slučaju da se direktiva kvalificira kao samoizvršavajuća, za izuzimanje iz primjene nacionalnog zakona samo zato što se protivi pravilu prava Unije koje nije neposredno primjenjivo isključivo nadležan nacionalni sud (kojem se u tu svrhu dodjeljuju posebni instrumenti kao pomoć prilikom tumačenja, poput upućivanja zahtjeva za prethodnu odluku Sudu ili pokretanja postupka za ocjenu ustavnosti), odnosno treba li smatrati da je za navedeno nadležan i pojedinačni službenik ili upravitelj određene općine?
6. Međutim, ako se Direktiva 2006/123 smatra samoizvršavajućom, s obzirom na to da se članku 49. [Ugovora o funkcioniranju Europske unije] protivi automatsko produljenje koncesija ili ovlaštenja na pomorskom dobru za turističku i rekreacijsku uporabu samo „ako te koncesije predstavljaju određeni prekogranični interes”, je li postojanje tog zahtjeva neophodan uvjet, također s obzirom na primjenu članka 12. stavaka 1. i 2. Direktive Bolkestein?
7. Je li u skladu s ciljevima koji se nastoje postići Direktivom 2006/123 i samim člankom 49. [Ugovora o funkcioniranju Europske unije] to da nacionalni sud donosi odluku o općenitom i teoretskom postojanju zahtjeva određenog prekograničnog interesa koji se općenito odnosi na cijelo državno područje, odnosno treba li, suprotno tomu, smatrati da se ta ocjena, s obzirom na nadležnost pojedinačnih općina u Italiji, ne odnosi na obalno područje svake općine i da je stoga u nadležnosti općina?
8. Je li u skladu s ciljevima koji se nastoje postići Direktivom 2006/123 i samim člankom 49. [Ugovora o funkcioniranju Europske unije] to da nacionalni sud donosi odluku o općenitom i teoretskom postojanju zahtjeva ograničenosti raspoloživih izvora i koncesija koji se općenito odnosi na cijelo državno područje, odnosno treba li, suprotno tomu, smatrati da se ta ocjena, s obzirom na nadležnost pojedinačnih općina u Italiji, ne odnosi na obalno područje svake općine i da je stoga u nadležnosti općina?
9. Ako se Direktiva 2006/123 teoretski smatra samoizvršavajućom, može li se smatrati da ta neposredna primjenjivost konkretno postoji i u određenom pravnom okviru, kao što je onaj talijanski, u kojem se primjenjuje članak 49. Codicea della Navigazione (Pomorski zakonik) (kojim se propisuje da po isteku koncesije „svi radovi koji se ne mogu ukloniti ostaju u vlasništvu države bez ikakve naknade ili povrata”) i je li ta posljedica utvrđene samoizvršavajuće prirode ili neposredne primjenjivosti direktive o kojoj je riječ (konkretno, s obzirom na zidane konstrukcije za koje je postojalo valjano ovlaštenje odnosno s obzirom na koncesije na javnom dobru koje su funkcionalno povezane s djelatnošću turističkog smještaja, poput hotela ili turističkog naselja) u skladu sa zaštitom temeljnih prava, kao što je pravo vlasništva, koja su u pravu Europske unije i Povelji o temeljnim pravima priznata kao prava koja zaslužuju privilegiranu zaštitu?

(¹) Direktiva 2006/123/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o uslugama na unutarnjem tržištu (SL 2006., L 376, str. 36.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 47., str. 160.)

Tužba podnesena 3. lipnja 2022. – Europska komisija/Kraljevina Nizozemska

(Predmet C-360/22)

(2022/C 318/42)

Jezik postupka: nizozemski

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnik: W. Roels, agent)

Tuženik: Kraljevina Nizozemska

Tužbeni zahtjev

Komisija od Suda zahtijeva da:

- utvrdi da je, time što je donijela i održala na snazi članak 85. stavak 1. točku (b) i članak 87. stavak 2. točku (f) Pensioenweta (Zakon o mirovinama), u vezi s člankom 19.b stavkom 2. Weta op de loonbelasting (Zakon o porezu na dohodak), Kraljevina Nizozemska povrijedila obveze koje ima na temelju članaka 45., 56. i 63. UFEU-a te članaka 28., 36. i 40. Sporazuma o EGP-u;

— naloži Kraljevini Nizozemskoj snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Komisija smatra da su nizozemski propisi o prijenosu mirovinskog kapitala koji je bio uplaćivan u okviru takozvanog „drugog stupa” – dodatnog mirovinskog osiguranja preko poslodavca – nespojivi sa slobodnim kretanjem radnika, slobodnim pružanjem usluga i slobodnim kretanjem kapitala jer je u prekograničnim situacijama moguće prenijeti mirovinski kapital u inozemstvo bez oporezivanja samo ako su mogućnosti otkupa mirovine kao iznosa glavnice jednake kao u Nizozemskoj ili ograničenije nego li u Nizozemskoj. U nekim državama članicama je moguće mirovinu potpuno ili djelomično otkupiti jednokratnim plaćanjem pri čemu se mobilnim radnicima koji svoj mirovinski kapital prenose u jednu od tih država članica obračunava porez. Odgovarajući prijenosi mirovinskog kapitala u Nizozemskoj se ne oporezuju.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 14. lipnja 2022. uputio Amtsgericht Frankfurt am Main (Njemačka) – flihtright GmbH/Transportes Aéreos Portugueses SA (TAP)

(Predmet C-388/22)

(2022/C 318/43)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Amtsgericht Frankfurt am Main

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: flihtright GmbH

Tuženik: Transportes Aéreos Portugueses SA (TAP)

Prethodna pitanja

1. Je li riječ o izvanrednoj okolnosti u smislu članka 5. stavka 3. Uredbe (EZ) br. 261/2004⁽¹⁾ ako nastupe meteorološki uvjeti koji onemogućuju izvođenje leta, neovisno o konkretnom obliku tih uvjeta?
2. U slučaju niječnog odgovora na prvo pitanje, može li se izvanredna priroda meteoroloških uvjeta odrediti s obzirom na njihovu regionalnu i sezonsku učestalost u određenom mjestu i vremenu njihova pojavljivanja?
3. Je li riječ o izvanrednoj okolnosti u smislu članka 5. stavka 3. Uredbe kad je odluka, koju je donijela uprava zračnog prometa, u vezi s određenim zrakoplovom određenog dana dovela do dugog kašnjenja leta, kašnjenja leta preko noći, ili do otkazivanja jednog ili više letova tim zrakoplovom, neovisno o razlogu te odluke?
4. U slučaju niječnog odgovora na treće pitanje, mora li sam razlog za odluku biti izvanredan, tako da ne treba očekivati da će taj razlog nastupiti?

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 261/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. veljače 2004. o utvrđivanju općih pravila odštete i pomoći putnicima u slučaju uskraćenog ukrcanja i otkazivanja ili dužeg kašnjenja leta [...] te o stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 295/91 (SL 2004., L 46, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svezak 26., str. 21. i ispravak SL 2019., L 119, str. 202.)

Žalba koju je 4. srpnja 2022. podnio Wizz Air Hungary Légitársaság Zrt. (Wizz Air Hungary Zrt.) protiv presude Općeg suda (deseto prošireno vijeće) od 4. svibnja 2022. u predmetu T-718/20, Wizz Air/Komisija

(Predmet C-440/22 P)

(2022/C 318/44)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Wizz Air Hungary Légitársaság Zrt. (Wizz Air Hungary Zrt.) (zastupnici: E. Vahida, *avocat*, S. Rating, *abogado*, i I.-G. Metaxas-Maranghidis, *dikigoros*)

Druga stranka u postupku: Europska komisija

Zahtjevi

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

- ukine pobijanu presudu; i
- poništi Odluku Komisije C(2020) 1160 *final* od 24. veljače 2020. o državnoj potpori SA.56244 (2020/N) – Rumunjska – Potpora za sanaciju društva TAROM ⁽¹⁾ i naloži Komisiji snošenje troškova; ili
- vrati predmet Općem sudu na ponovno odlučivanje i odredi da će se o troškovima prvostupanjskog i žalbenog postupka odlučiti naknadno.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Žalitelj navodi da pobijanu presudu treba ukinuti iz sljedećih razloga.

Prvo, Opći je sud počinio pogrešku koja se tiče prava kada je utvrdio da je ispunjen uvjet postojanja važne usluge koju je teško zamijeniti, u smislu Smjernica o državnim potporama za sanaciju i restrukturiranje nefinancijskih poduzetnika u teškoćama ⁽²⁾ (u daljnjem tekstu: Smjernice).

Drugo, Opći je sud pogrešno primijenio Smjernice vezano uz dokazivanje teškoće konkurenta da uđe na tržište.

Treće, Opći je sud iskrivio dokaze koji su mu podneseni kada je ocjenjivao slobodne kapacitete na tržištu i kapacitet niskotarifnih zrakoplovnih kompanija za poslovanje na domaćim linijama.

Četvrto, Opći je sud počinio pogrešku koja se tiče prava kada je utvrdio da se povećanje kapitala ne može odnositi na plan restrukturiranja.

Peto, Opći je sud iskrivio dokaze koji su mu podneseni kada je ocjenjivao trajanje TAROM-ovog razdoblja restrukturiranja.

Šesto, Opći je sud počinio pogrešku koja se tiče prava kada je zaključio da Komisija nije trebala provjeriti je li postojeća potpora postala nova potpora.

Sedmo, Opći je sud počinio pogrešku koja se tiče prava vezano uz Komisijin propust da pokrene službeni istražni postupak.

⁽¹⁾ SL 2020., C 310, str. 3.

⁽²⁾ SL 2014., C 249, str. 1.

Tužba podnesena 8. srpnja 2022. – Europska komisija/Rumunjska**(Predmet C-455/22)**

(2022/C 318/45)

Jezik postupka: rumunjski

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: M. Escobar Gómez, E. A. Stamate, C. Valero, agenti)

Tuženik: Rumunjska

Tužbeni zahtjev

Komisija od Suda zahtijeva da:

- utvrdi da je zaključno do dana 3. listopada 2020. Rumunjska povrijedila obveze koje ima na temelju članka 4. stavka 1. Direktive 2010/75/EU ⁽¹⁾;
- naloži Rumunjskoj snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Od 2014. zaključno do 3. listopada 2020. postrojenja S.C. CET Govora n. 2, S.C. Electrocentrale Deva (Mintia) n. 2 i S.C. Electrocentrale Deva (Mintia) n. 3 djelovala su bez valjane ekološke dozvole u skladu sa zahtjevima iz Direktive 2010/75. Rumunjska su tijela utvrdila da su ta tri postrojenja nastavila djelovati bez valjane ekološke dozvole zaključno do dana 3. listopada 2020., ali su navela da su postrojenja bila u funkciji samo sporadično kako bi se osigurala sigurnost nacionalnog energetskeg sustava.

Rumunjska je time što nije poduzela potrebne mjere kako bi se osiguralo da postrojenja S.C. CET Govora n. 2, S.C. Electrocentrale Deva (Mintia) n. 2 i S.C. Electrocentrale Deva (Mintia) n. 3 djeluju na temelju valjane ekološke dozvole povrijedila odredbu članka 4. stavka 1. Direktive 2010/75.

Kada je riječ o argumentu da su postrojenjâ funkcionirala sporadično kako bi se osigurala sigurnost nacionalnog energetskeg sustava, Direktiva 2010/75 ne predviđa takvu mogućnost općeg oslobođenja od obveze posjedovanja ekološke dozvole utvrđene u članku 4. stavku 1. Direktive. Nadalje, prema sudskoj praksi Suda, odgovornost države članice za povredu obveza koje proizlaze iz prava Unije postoji neovisno o tome koje je državno tijelo konkretno odgovorno, a dotična se država članica ne može pozivati na odredbe, praksu ili okolnosti iz svojeg nacionalnog pravnog poretka kako bi opravdala nepoštovanje obveza predviđenih direktivama [Unije]. U tom smislu, Rumunjska se ne može pozivati na čisto nacionalne okolnosti, kao što su insolventnost gospodarskih subjekata ili sporovi u vezi s obustavom rada postrojenjâ, kako bi opravdala neispunjavanje obveza koje proizlaze iz Direktive.

⁽¹⁾ Direktiva 2010/75/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2010. o industrijskim emisijama (integrirano sprečavanje i kontrola onečišćenja) (SL 2010., L 334, str. 17.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 15., str. 159.)

OPĆI SUD

Presuda Općeg suda od 29. lipnja 2022. – Hijos de Moisés Rodríguez González/EUIPO – Irlande i Ornuia (La Irlandesa 1943)

(Predmet T-306/20) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije – Postupak za proglašenje žiga ništavim – Figurativni žig Europske unije La Irlandesa 1943 – Apsolutni razlozi za ništavost – Proglašenje ništavosti od strane Velikog žalbenog vijeća EUIPO-a – Dokazi podneseni prvi put pred Općim sudom – Relevantan datum za ispitivanje apsolutnog razloga za ništavost – Žig koji može javnost dovesti u zabludu – Članak 7. stavak 1. točka (g) Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 7. stavak 1. točka (g) Uredbe (EU) 2017/1001) – Zla vjera – Članak 52. stavak 1. točka (b) Uredbe br. 207/2009 (koji je postao članak 59. stavak 1. točka (b) Uredbe 2017/1001)”

(2022/C 318/46)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Hijos de Moisés Rodríguez González, SA (Las Palmas de Gran Canaria, Španjolska) (zastupnik: J. García Domínguez, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: A. Folliard-Monguiral, D. Hanf i E. Markakis, agenti)

Druga stranka u postupku pred velikim žalbenim vijećem EUIPO-a: Irska

Druga stranka u postupku pred velikim žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Ornuia Co-operative Ltd (Dublin, Irska) (zastupnici: E. Armijo Chávarri i A. Sanz Cerralbo, odvjetnici)

Predmet

Svojom tužbom koja se temelji na članku 263. UFEU-a tužitelj zahtijeva poništenje odluke velikog žalbenog vijeća Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) od 2. ožujka 2020. (predmet R 1499/2016-G).

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Hijos de Moisés Rodríguez González, SA nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 247, 27. 7. 2020.

Presuda Općeg suda od 29. lipnja 2022. – LA International Cooperation/Komisija**(Predmet T-609/20) ⁽¹⁾****(„Instrument pretpristupne pomoći – OLAF-ova istraga – Komisijina odluka o administrativnoj sankciji – Isključenje iz postupaka javne nabave i dodjele subvencija koje se financiraju iz općeg proračuna Unije na razdoblje od četiri godine – Upis u bazu podataka sustava ranog otkrivanja i isključenja – Financijska uredba – Neograničena nadležnost – Proporcionalnost sankcije”)**

(2022/C 318/47)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: LA International Cooperation Srl (Milano, Italija) (zastupnici: B. O'Connor i M. Hommé, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija (zastupnik: R. Pethke, agent)

Predmet

Tužbom podnesenom na temelju članka 263. UFEU-a tužitelj traži poništenje odluke Europske komisije od 20. srpnja 2020. kojom ga je ona isključila, na razdoblje od četiri godine, iz sudjelovanja u postupcima javne nabave i dodjele subvencija financiranih iz općeg proračuna Europske unije te sudjelovanja u postupcima za dodjelu sredstava na temelju Uredbe Vijeća (EU) 2015/323 od 2. ožujka 2015. o financijskoj uredbi koja se primjenjuje na 11. europski razvojni fond (SL 2015, L 58, str. 17.), te je naložila objavu tog isključenja na svojoj internetskoj stranici.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu LA International Cooperation Srl nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 19, 18. 1. 2021.

Presuda Općeg suda od 29. lipnja 2022. – bet-at-home.com Entertainment/EUIPO (bet-at-home)**(Predmet T-640/21) ⁽¹⁾****(„Žig Europske unije – Prijava za registraciju figurativnog žiga Europske unije bet-at-home – Apsolutni razlozi za odbijanje – Nepostojanje razlikovnog karaktera – Opisni karakter – Članak 7. stavak 1. točke (b) i (c) Uredbe (EU) 2017/1001”)**

(2022/C 318/48)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: bet-at-home.com Entertainment GmbH (Linz, Austrija) (zastupnik: R. Paulitsch, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: E. Nicolás Gómez i D. Hanf, agenti)

Predmet

Tužbom podnesenom na temelju članka 263. UFEU-a tužitelj traži da se preinači odluka prvog žalbenog vijeća Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) od 5. kolovoza 2021. (predmet R 2143/2020-1).

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu bet-at-home.com Entertainment GmbH nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 471, 22. 11. 2021.

**Rješenje Općeg suda od 28. lipnja 2022. – Hangzhou Dingsheng Industrial Group i dr./Komisija
(Predmet T-150/21) (¹)**

(„Tužba za poništenje – Damping – Uvoz određenih aluminijskih folija podrijetlom iz Kine – Pokretanje ispitnog postupka o izbjegavanju postojećih antidampinških mjera uvjetovanjem uvoza evidentiranjem – Uvoz aluminijskih folija otpremljenih iz Tajlanda, podrijetlom iz Kine – Proširenje konačne antidampinške pristojbe – Nestanak pravnog interesa – Obustava postupka”)

(2022/C 318/49)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelji: Hangzhou Dingsheng Industrial Group Co., Ltd (Hangzhou, Kina), Dingheng New Materials Co., Ltd (Rayong, Tajland), Thai Ding Li New Materials Co., Ltd (Rayong) (zastupnici: G. Coppo i G. Pregno, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: K. Blanck i P. Němečková, agenti)

Predmet

Tužbom podnesenom na temelju članka 263. UFEU-a tužitelji traže poništenje Provedbene uredbe Komisije (EU) 2020/2162 od 18. prosinca 2020. o pokretanju ispitnog postupka o mogućem izbjegavanju antidampinških mjera uvedenih Provedbenom uredbom (EU) 2015/2384 i Provedbenom uredbom (EU) 2017/271 na uvoz određenih aluminijskih folija podrijetlom iz Narodne Republike Kine uvozom određenih aluminijskih folija otpremljenih iz Tajlanda, bez obzira na to imaju li deklarirano podrijetlo iz Tajlanda, te o uvjetovanju takvog uvoza evidentiranjem (SL 2020., L 431, str. 48.).

Izreka

1. Obustavlja se postupak po tužbi.
2. Društvima Hangzhou Dingsheng Industrial Group Co., Ltd, Dingheng New Materials Co., Ltd i Thai Ding Li New Materials Co., Ltd nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 182, 10. 5. 2021.

Rješenje Općeg suda od 28. lipnja 2022. – Compass Tex/EUIPO (Trusted Handwork)**(Predmet T-704/21) ⁽¹⁾****(„Tužba za poništenje – Žig Europske unije – Prijava za registraciju verbalnog žiga Europske unije Trusted Handwork – Apsolutni razlog za odbijanje – Nepostojanje razlikovnog karaktera – Članak 7. stavak 1. točka (b) Uredbe (EU) 2017/1001 – Očito potpuno pravno neosnovana tužba”)**

(2022/C 318/50)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Compass Tex Ltd (Tsuen Wan, Hong Kong, Kina) (zastupnik: M. Gail, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: T. Klee i D. Hanf, agenti)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 31. kolovoza 2021. (predmet R 0034/2021-5), koja se odnosila na prijavu za registraciju verbalnog znaka Trusted Handwork kao žiga Europske unije.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Compass Tex Ltd nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 2, 3. 1. 2022.

Rješenje predsjednika Općeg suda od 27. lipnja 2022. – Usmanov/Vijeće**(Predmet T-237/22 R)****(„Privremena pravna zaštita – Zajednička vanjska i sigurnosna politika – Mjere ograničavanja poduzete s obzirom na djelovanja Rusije kojima se podrivaju ili ugrožavaju teritorijalna cjelovitost, suverenitet i neovisnost Ukrajine – Zamrzavanje financijskih sredstava – Zahtjev za određivanje privremenih mjera – Nepostojanje hitnosti – Odvagivanje interesa”)**

(2022/C 318/51)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Alisher Usmanov (Taškent, Uzbekistan) (zastupnik: J. Grand d'Esnon, odvjetnik)

Tuženik: Vijeće Europske unije (zastupnici: A. Vitro i B. Driessen, agenti)

Predmet

Svojim zahtjevom podnesenim na temelju članaka 278. i 279. UFEU-a tužitelj u biti zahtijeva suspenziju primjene, s jedne strane, dvaju akata kojima se izmjenjuju kriteriji za uvrštavanje na popis osoba, subjekata i tijela na koje se primjenjuju mjere ograničavanja zbog njihova sudjelovanja u djelovanjima kojima se podrivaju ili ugrožavaju teritorijalna cjelovitost, suverenitet i neovisnost Ukrajine i, s druge strane, dvaju akata kojima se njegovo ime dodaje na taj popis. Konkretno, kao prvo, tužitelj zahtijeva, kao glavno, suspenziju primjene Odluke Vijeća (ZVSP) 2022/337 od 28. veljače 2022. o izmjeni Odluke 2014/145/ZVSP o mjerama ograničavanja s obzirom na djelovanja kojima se podrivaju ili ugrožavaju teritorijalna cjelovitost, suverenitet i neovisnost Ukrajine (SL 2022., L 59, str. 1. i ispravak SL 2022., L 67, str. 112.) u dijelu u kojem se taj akt odnosi na njega, Provedbene uredbe Vijeća (EU) 2022/336 od 28. veljače 2022. o provedbi Uredbe (EU) br. 269/2014 o mjerama ograničavanja u odnosu na djelovanja koja podrivaju ili ugrožavaju teritorijalnu cjelovitost, suverenost i neovisnost Ukrajine (SL 2022., L 58, str. 1. i ispravak SL 2022., L 67, str. 113.) u dijelu u kojem se taj akt

odnosi na njega, Odluke Vijeća (ZVSP) 2022/329 od 25. veljače 2022. o izmjeni Odluke 2014/145/ZVSP o mjerama ograničavanja s obzirom na djelovanja kojima se podrivaju ili ugrožavaju teritorijalna cjelovitost, suverenitet i neovisnost Ukrajine (SL 2022., L 50, str. 1.) i Uredbe Vijeća (EU) 2022/330 od 25. veljače 2022. o izmjeni Uredbe (EU) br. 269/2014 o mjerama ograničavanja u odnosu na djelovanja koja podrivaju ili ugrožavaju teritorijalnu cjelovitost, suverenost i neovisnost Ukrajine (SL 2022., L 51, str. 1.); kao drugo, podredno, suspenziju primjene Odluke 2022/337 u dijelu u kojem se taj akt odnosi na njega, Provedbene uredbe 2022/336 u dijelu u kojem se taj akt odnosi na njega, članka 1. stavka 2. točaka (f) i (g) Odluke 2022/329 i članka 1. stavka 1. točaka (f) i (g) Uredbe 2022/330 i, kao treće, nalaganje Vijeću Europske unije da mu isplati iznos od 20 000 eura na ime troškova koje je morao snositi radi obrane svojih interesa.

Izreka

1. Zahtjev za privremenu pravnu zaštitu se odbija.
2. O troškovima će se odlučiti naknadno.

Rješenje predsjednika Općeg suda od 4. srpnja 2022. – Lacapelle/Parlament

(Predmet T-240/22 R)

(„Privremena pravna zaštita – Institucionalno pravo – Zastupnik u Parlamentu – Isključenje iz sudjelovanja u izaslanstvima Europskog parlamenta za promatranje izbora – Zahtjev za suspenziju primjene – Nepostojanje hitnosti”)

(2022/C 318/52)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Jean-Lin Lacapelle (Pariz, Francuska) (zastupnik: F.-P. Vos, odvjetnik)

Tuženik: Europski parlament (zastupnici: N. Görlitz i T. Lukácsi, agenti)

Predmet

Svojim zahtjevom, koji se temelji na člancima 278. i 279. UFEU-a, tužitelj zahtijeva suspenziju primjene Odluke D-301937 supredsjedatelja Skupine za podršku demokraciji i koordinaciju izbora od 3. ožujka 2022. kojom ga se isključuje iz svakog sudjelovanja u izaslanstvima Europskog parlamenta za promatranje izbora do isteka njegova zastupničkog mandata (2019. – 2024.).

Izreka

1. Zahtjev za privremenu pravnu zaštitu se odbija.
2. O troškovima će se odlučiti naknadno.

Rješenje predsjednika Općeg suda od 4. srpnja 2022. – Juvin/Parlament

(Predmet T-241/22 R)

(„Privremena pravna zaštita – Institucionalno pravo – Zastupnik u Parlamentu – Isključenje iz sudjelovanja u izaslanstvima Europskog parlamenta za promatranje izbora – Zahtjev za suspenziju primjene – Nepostojanje hitnosti”)

(2022/C 318/53)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Hervé Juvin (Pariz, Francuska) (zastupnik: F.-P. Vos, odvjetnik)

Tuženik: Europski parlament (zastupnici: N. Görlitz i T. Lukácsi, agenti)

Predmet

Svojim zahtjevom, koji se temelji na člancima 278. i 279. UFEU-a, tužitelj zahtijeva suspenziju primjene Odluke D-301936 supredsjedatelja Skupine za podršku demokraciji i koordinaciju izbora od 3. ožujka 2022. kojom ga se isključuje iz svakog sudjelovanja u izaslanstvima Europskog parlamenta za promatranje izbora do isteka njegova zastupničkog mandata (2019. – 2024.).

Izreka

1. Zahtjev za privremenu pravnu zaštitu se odbija.
2. O troškovima će se odlučiti naknadno.

Tužba podnesena 18. svibnja 2022. – VEB.RF/Vijeće

(Predmet T-288/22)

(2022/C 318/54)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Tužitelj: State Development Corporation „VEB.RF” (Moskva, Rusija) (zastupnici: J. Iriarte Ángel i E. Delage González, odvjetnici)

Tuženik: Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Odluku Vijeća 2014/145/ZVSP⁽¹⁾ od 17. ožujka 2014. o mjerama ograničavanja s obzirom na djelovanja kojima se podrivaju ili ugrožavaju teritorijalnu cjelovitost, suverenitet i neovisnost Ukrajine, kako je izmijenjena⁽²⁾, u dijelu u kojem se odnosi na tužitelja ili na njega može utjecati;
- poništi Uredbu Vijeća (EU) br. 269/2014⁽³⁾ od 17. ožujka 2014. o mjerama ograničavanja u odnosu na djelovanja koja podrivaju ili ugrožavaju teritorijalnu cjelovitost, suverenost i neovisnost Ukrajine, kako je izmijenjena⁽⁴⁾, u dijelu u kojem se odnosi na tužitelja ili na njega može utjecati;
- poništi članak 1.e, u vezi s Prilogom VIII. Odluci Vijeća 2014/512/ZVSP⁽⁵⁾ od 31. srpnja 2014. o mjerama ograničavanja s obzirom na djelovanja Rusije kojima se destabilizira stanje u Ukrajini, kako je izmijenjena⁽⁶⁾, u dijelu u kojem se odnosi na tužitelja ili na njega može utjecati;
- poništi članak 5.g, u vezi s Prilogom XIV. Uredbi Vijeća (EU) 833/2014⁽⁷⁾ od 31. srpnja 2014. o mjerama ograničavanja s obzirom na djelovanja Rusije kojima se destabilizira stanje u Ukrajini, kako je izmijenjena⁽⁸⁾, u dijelu u kojem se odnosi na tužitelja ili na njega može utjecati;
- naloži Vijeću snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe dva tužbena razloga.

1. Razlozi na kojima se temelje prva dva dijela tužbenog zahtjeva:
 - a) Očita pogreška u ocjeni činjenica na kojima se temelje pobijane odredbe.
 - b) Povreda obveze obrazlaganja.

- c) Povreda prava na djelotvornu sudsku zaštitu.
- d) Povreda prava vlasništva u vezi s načelom proporcionalnosti.
- e) Povreda načela jednakog postupanja.
- f) Zloupotrebavanje ovlasti.

2. Razlozi na kojima se temelje zadnja dva dijela tužbenog zahtjeva:

- a) Povreda obveze obrazlaganja.
- b) Očita pogreška u ocjeni činjenica na kojima se temelje pobijane odredbe.
- c) Povreda prava na djelotvornu sudsku zaštitu.
- d) Povreda prava vlasništva.
- e) Povreda načela jednakog postupanja.

⁽¹⁾ SL 2014., L 78, str. 16.

⁽²⁾ Izmijenjena Odlukom Vijeća (ZVSP) 2022/265 od 23. veljače 2022. o izmjeni Odluke 2014/145/ZVSP o mjerama ograničavanja s obzirom na djelovanja kojima se podrivaju ili ugrožavaju teritorijalna cjelovitost, suverenitet i neovisnost Ukrajine (SL 2022., L 42I, str. 98.).

⁽³⁾ SL 2014., L 78, str. 6.

⁽⁴⁾ Izmijenjena Provedbenom uredbom Vijeća (EU) 2022/260 od 23. veljače 2022. o provedbi Uredbe (EU) br. 269/2014 o mjerama ograničavanja u odnosu na djelovanja koja podrivaju ili ugrožavaju teritorijalnu cjelovitost, suverenost i neovisnost Ukrajine (SL 2022., L 42I, str. 3.).

⁽⁵⁾ SL 2014., L 229, str. 13.

⁽⁶⁾ Izmijenjena Odlukom Vijeća (ZVSP) 2022/346 od 1. ožujka 2022. o izmjeni Odluke 2014/512/ZVSP o mjerama ograničavanja s obzirom na djelovanja Rusije kojima se destabilizira stanje u Ukrajini (SL 2022., L 63, str. 5).

⁽⁷⁾ SL 2014., L 229, str. 1.

⁽⁸⁾ Izmijenjena Uredbom Vijeća (EU) 2022/345 od 1. ožujka 2022. o izmjeni Uredbe (EU) br. 833/2014 o mjerama ograničavanja s obzirom na djelovanja Rusije kojima se destabilizira stanje u Ukrajini (SL 2022., L 63, str. 1.).

Tužba podnesena 18. svibnja 2022. – Šuvalov/Vijeće

(Predmet T-289/22)

(2022/C 318/55)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Tužitelj: Igor Šuvalov (Moskva, Rusija) (zastupnici: J. Iriarte Ángel i E. Delage González, odvjetnici)

Tuženik: Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Odluku Vijeća 2014/145/ZVSP ⁽¹⁾ od 17. ožujka 2014. o mjerama ograničavanja s obzirom na djelovanja kojima se podrivaju ili ugrožavaju teritorijalnu cjelovitost, suverenitet i neovisnost Ukrajine, u dijelu u kojem se odnosi na tužitelja ili na njega može utjecati;
- poništi Uredbu Vijeća (EU) br. 269/2014 ⁽²⁾, od 17. ožujka 2014. o mjerama ograničavanja u odnosu na djelovanja koja podrivaju ili ugrožavaju teritorijalnu cjelovitost, suverenost i neovisnost Ukrajine, u dijelu u kojem se odnosi na tužitelja ili na njega može utjecati;
- naloži Vijeću snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe osam tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na očitoj pogrešci u ocjeni činjenica na kojima se temelje pobijane mjere jer su, u dijelu u kojem se odnose na tužitelje, bez činjenične osnove i aktualnih i stvarnih dokaza.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi obveze obrazlaganja, zato što pobijane odredbe nisu pravilno obrazložene u odnosu na tužitelja, zbog čega mu nije moguće pravilno izložiti svoju obranu.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na povredi ljudskog prava na slobodno izražavanje jer se tužitelja sankcionira na temelju određenih očitovanja koja su obuhvaćena tim pravom.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi prava na djelotvornu sudsku zaštitu u dijelu koji se odnosi na obrazloženje akata, nedostatak stvarnih dokaza o navedenim razlozima i prava na slobodno izražavanje, obranu i vlasništvo jer se nije poštovao zahtjev o podnošenju aktualnih i stvarnih dokaza i obrazloženju, čime su povrijeđena gore navedena prava.
5. Peti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi prava vlasništva u vezi s načelom proporcionalnosti jer se navedeno pravo neopravdano i neproporcionalno ograničava.
6. Šesti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi načela jednakog postupanja jer se nanijela šteta usporedivom tužiteljevu položaju, a da za to ne postoje razlozi.
7. Sedmi tužbeni razlog, koji se temelji na zlouporabi ovlasti zato što postoje objektivne, precizne i usklađene indicije na temelju kojih se može tvrditi da su ciljevi određivanja i produljivanja restriktivnih mjera drukčiji od onih koje ističe Vijeće.

- (¹) SL 2014., L 78, str. 16.; Odluk Vijeća (ZVSP) 2022/265 od 23. veljače 2022. o izmjeni Odluke 2014/145/ZVSP o mjerama ograničavanja s obzirom na djelovanja kojima se podrivaju ili ugrožavaju teritorijalna cjelovitost, suverenitet i neovisnost Ukrajine
- (²) SL 2014., L 78, str. 6.; Provedben uredb Vijeća (EU) 2022/260 od 23. veljače 2022. o provedbi Uredbe (EU) br. 269/2014 o mjerama ograničavanja u odnosu na djelovanja koja podrivaju ili ugrožavaju teritorijalnu cjelovitost, suverenost i neovisnost Ukrajine

Tužba podnesena 27. svibnja 2022. – PH i dr./ESB**(Predmet T-323/22)**

(2022/C 318/56)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelji: PH, PI, PJ, PK (zastupnici: D. Hillemann, C. Fischer i T. Ehls, odvjetnici)

Tuženik: Europska središnja banka (ESB)

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- utvrdi nišetnost Odluke ECB-SSM-2022-EN-4 QLF-2020-0037 ESB-a od 22. ožujka 2022. o osporavanju stjecanja kvalificiranih udjela i udjela koji premašuju 50 % kapitala i prava glasa, koja je dostavljena istog dana;
- naloži ESB-u snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelji ističu jedanaest tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog koji se temelji na tvrdnji da je članak 2.c stavak 1.b t. 1. Kreditwesengesetza [(Zakon o kreditu (u daljnjem tekstu: KWG)]⁽¹⁾ pogrešno primijenjen u pogledu „pouzdanosti”.
 - Ovim tužbenim razlogom tvrdi se da su zanemareni podneseni dokazi, da su primijenjeni nedopušteni kriteriji procjene i da su činjenice pogrešno ocijenjene.
2. Drugi tužbeni razlog koji se temelji na pravno pogrešnoj primjeni članka 2.c stavka 1.b t. 4. KWG-a u pogledu „stručne osposobljenosti”.
 - Ovim tužbenim razlogom tvrdi se da su kao temelj odluke u obzir uzete neprikladne okolnosti, a da nije uzeto u obzir iskustvo prvotuzitelja.
3. Treći tužbeni razlog koji se temelji na pravno pogrešnoj primjeni članka 2.c stavka 1.b t. 6 KWG-a u pogledu „financijske stabilnosti”.
 - Ovim tužbenim razlogom tvrdi se da se nalažu zahtjevi koji nisu predviđeni zakonom i da je tuženik pogrešno izračunao kapitalne zahtjeve.
4. Četvrti tužbeni razlog koji se temelji na pravno pogrešnoj primjeni članka 2.c stavka 1.b t. 2 KWG-a u pogledu „usklađenosti s bonitetnim zahtjevima”.
 - Ovaj tužbeni razlog je podnesen u pogledu definiranja strategije, postupaka za određivanje i osiguravanje kapaciteta za preuzimanje rizika, uspostave sustava unutarnje kontrole, zapošljavanja osoblja i buduće eksternalizacije djelatnosti.
5. Peti tužbeni razlog koji se temelji na pravno pogrešnoj primjeni članka 2.c stavka 1.b t. 5 KWG-a u pogledu sumnje na pranje novca i financiranje terorizma.
 - Ovim tužbenim razlogom tvrdi se da donesene odnosno planirane mjere nisu uzete u obzir kao ni podneseni dokazi te da nije utvrđeno nepostojanje sumnjivih indicija.
6. Šesti tužbeni razlog koji se temelji na povredi članka 19. i uvodne izjave 75. Uredbe Vijeća (EU) br. 1024/2013 od 15. listopada 2013. (2), na zlouporabi ovlasti i pogrešci u ocjeni u pogledu postojanja osnove za odbijanje davanja dopuštenja za stjecanje ciljane banke.
 - Ovaj tužbeni razlog je podnesen u pogledu dosega, kvalitete i izbora trenutka podnošenja dokaza i pitanja sklonosti riziku prvotuzitelja.
7. Sedmi tužbeni razlog koji se temelji na neuzimanju u obzir relevantnih činjenica i pogreškama u ocjeni.
 - Ovim tužbenim razlogom tvrdi se da nisu uzeti u obzir podneseni dokazi, izjave i informacije.
8. Osmi tužbeni razlog koji se temelji na povredi načela proporcionalnosti.
 - Ovim tužbenim razlogom tvrdi se da nije bilo nužno zabraniti stjecanje i da se mogla razmotriti blaža mjera.
9. Deveti tužbeni razlog koji se temelji na povredi obveze dužne pažnje i nepristranosti.
 - Ovim tužbenim razlogom tvrdi se da nije uzeta u obzir dokazano uspješna poslovna aktivnost prvotuzitelja, a da su uzete u obzir okolnosti koje nisu relevantne za odluku u odnosu na koju je podnesena žalba.
10. Deseti tužbeni razlog koji se temelji na povredama Povelje Europske unije o temeljnim pravima.
 - Ovim tužbenim razlogom tvrdi se da je počinjena povreda slobode zanimanja iz članka 15. Povelje o temeljnim pravima te slobode tržišnog natjecanja i slobode gospodarske djelatnosti iz njezina članka 16.

11. Jedanaesti tužbeni razlog koji se temelji na povredi obveze obrazlaganja.

— Posljednji tužbeni razlog podnesen je u pogledu integriteta i financijske stabilnosti prva tri tužitelja.

⁽¹⁾ *Gesetz über das Kreditwesen*: upućivanja na ovaj njemački propis moguće je pronaći u tužbi.

⁽²⁾ Uredba Vijeća (EU) br. 1024/2013 od 15. listopada 2013. o dodjeli određenih zadaća Europskoj središnjoj banci u vezi s politikama bonitetnog nadzora kreditnih institucija (SL 2013., L 287, str. 83.)

Tužba podnesena 1. srpnja 2022. – QF/Vijeće

(Predmet T-386/22)

(2022/C 318/57)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: QF (zastupnici: T. Marembert i A. Bass, odvjetnici)

Tuženik: Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužiteljica od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Odluku Vijeća (ZVSP) 2022/582 ⁽¹⁾ od 8. travnja 2022. o izmjeni Odluke 2014/145/ZVSP o mjerama ograničavanja s obzirom na djelovanja kojima se podrivaju ili ugrožavaju teritorijalna cjelovitost, suverenitet i neovisnost Ukrajine, u dijelu koji se odnosi na tužiteljicu;
- poništi Provedbenu uredbu Vijeća (EU) 2022/581 ⁽²⁾ od 8. travnja 2022. o provedbi Uredbe (EU) br. 269/2014 o mjerama ograničavanja u odnosu na djelovanja koja podrivaju ili ugrožavaju teritorijalnu cjelovitost, suverenost i neovisnost Ukrajine, u dijelu koji se odnosi na tužiteljicu;
- naloži Vijeću snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog tužbi tužiteljica ističe jedan tužbeni razlog koji se temelji na očitoj pogrešci u ocjeni. Tužiteljica ističe, s jedne strane, da nijedan dokaz Vijeća ne ispunjava zahtjeve iz europske sudske prakse glede standarda i kvalitete dokazâ i, s druge strane, da nijedna tvrdnja iz obrazloženja Vijeća nije dokazana. Konačno, tužiteljica u potporu svojem tužbenom razlogu podnosi dokaze o imovinskom stanju koji pokazuju da je obrazloženje Vijeća pogrešno.

⁽¹⁾ Odluka Vijeća (ZVSP) 2022/582 od 8. travnja 2022. o izmjeni Odluke 2014/145/ZVSP o mjerama ograničavanja s obzirom na djelovanja kojima se podrivaju ili ugrožavaju teritorijalna cjelovitost, suverenitet i neovisnost Ukrajine (SL 2022., L 110, str. 55.)

⁽²⁾ Provedbena uredba Vijeća (EU) 2022/581 od 8. travnja 2022. o provedbi Uredbe (EU) br. 269/2014 o mjerama ograničavanja u odnosu na djelovanja koja podrivaju ili ugrožavaju teritorijalnu cjelovitost, suverenost i neovisnost Ukrajine (SL 2022., L 110, str. 3.)

Tužba podnesena 5. srpnja 2022. – adp Merkur/EUIPO – psmtec (SEVEN SEVEN 7)

(Predmet T-408/22)

(2022/C 318/58)

Jezik na kojem je tužba podnesena: njemački

Stranke

Tužitelj: adp Merkur GmbH (Espelkamp, Njemačka) (zastupnik: K. Mandel, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: psmtec GmbH (Illertissen, Njemačka)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave spornog žiga: druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem

Predmetni sporni žig: figurativni žig Europske unije SEVEN SEVEN 7 – prijava br. 18 123 915

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 26. travnja 2022. u predmetu R 1498/2021-2

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- u cijelosti prihvati prigovor;
- odbije prijavu za registraciju žiga Europske unije br. 18 123 915 „SEVEN SEVEN 7” za sve sporne proizvode iz razreda 9., to jest za „softveri za videoigre; softveri za igre; softveri za elektronske igre; softveri”;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova.

Tužbeni razlog

- Povreda članka 47. stavka 2. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.

Tužba podnesena 5. srpnja 2022. – Hasbro/EUIPO – Kreativni događaji (DRINKOPOLY)

(Predmet T-413/22)

(2022/C 318/59)

Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski

Stranke

Tužitelj: Hasbro, Inc. (Pawtucket, Rhode Island, Sjedinjene Američke Države) (zastupnici: A. von Mühlendahl i H. Hartwig, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem: Kreativni događaji d.o.o. (Zagreb, Hrvatska)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog žiga: druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem

Predmetni sporni žig: međunarodna registracija figurativnog žiga DRINKOPOLY u kojoj je naznačena Europska unija – Međunarodna registracija u kojoj je naznačena Europska unija br. 1 062 463

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 8. travnja 2022. u predmetu R 596/2017-2

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u i drugoj stranci, ako intervenira u ovaj postupak, snošenje troškova.

Tužbeni razlog

- povreda članka 8. Uredbe Vijeća (EZ) br. 207/2009

Tužba podnesena 6. srpnja 2022. – Colombani/ESVD**(Predmet T-414/22)**

(2022/C 318/60)

*Jezik postupka: francuski***Stranke**

Tužitelj: Jean-Marc Colombani (Auderghem, Belgija) (zastupnik: N. de Montigny, odvjetnica)

Tuženik: Europska služba za vanjsko djelovanje

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku direktorice ljudskih potencijala od 13. listopada 2021. kojom je tužitelju prosljeđen niz životopisa, koji su bili zacrnjeni i pogrešno predstavljani kao da odgovaraju obvezi koju je ESVD preuzeo u okviru nagodbe od 9. veljače 2021.;
- poništi nagodbu od 9. veljače 2021., sklopljenu u okviru predmeta T-507/20, zbog mana volje i zato što ESVD nije poštovao uvjete koji su njome određeni;
- poništi, ako je to potrebno, Odluku od 29. ožujka 2022. glavnog direktora ljudskih potencijala ESVD-a kojom se odbija tužiteljeva žalba R/618/21 podnesena zbog neispunjenja jedne od bitnih odredaba nagodbe sklopljene 9. veljače 2021. u predmetu T-507/20 kojom se predviđalo da će ESVD tužitelju dostaviti „informacije o kvalifikacijama i profesionalnom iskustvu kandidata za koje je povjerenstvo za predodabir smatralo da najbolje odgovaraju kriterijima za predodabir za niz postupaka određenih nagodbom”;
- naloži tuženiku snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe protiv odluke o zahtjevu za pristup dokumentima, tužitelj ističe četiri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog temelji se na pogrešci koja se tiče prava prilikom tumačenja pojma osobni podaci i tumačenja uredbi 2018/1725 ⁽¹⁾ i 1049/2001 ⁽²⁾, na zlouporabi ovlasti i izostanku tumačenja članka 6. Priloga III. Pravilniku o osoblju za dužnosnike Europske unije (u daljnjem tekstu: Pravilnik) koje je u skladu s odredbama tih uredbi.
2. Drugi tužbeni razlog temelji se na povredi članka 52. Povelje Europske unije o temeljnim pravima i na povredi prava članka 45. Uredbe 2018/1725 jer se ograničavanjem prava na pristup informacijama povređuju načela dobre uprave, prava na pravično suđenje, jednakosti oružja, prava na djelotvoran pravni lijek i onemogućuje sudski nadzor spornih akata.

3. Treći tužbeni razlog temelji se na odbijanju argumenta ESVD-a koji se samo poziva na povlačenje tužbe, a da pritom ne odgovara meritorno na podnesenu žalbu, i na nepostojanju obrazloženja za odbijanje žalbe vezano uz nezakonitost provedenog ograničenja prava na pristup.
4. Četvrti tužbeni razlog temelji se na kršenju službene dužnosti i na povredi Pravilnika o osoblju zbog pristranosti i sukoba interesa donositelja pobijanih odluka.

U prilog osnovanosti tužbe za poništenje sklopljene nagodbe i povlačenja tužbe u predmetu T-507/20, tužitelj ističe dva tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, istaknut kao glavni, temelji se na zlonamjernom postupanju i ništetnosti nagodbe sklopljene u okviru predmeta T-507/20.
2. Drugi tužbeni razlog, istaknut podredno, temelji se na nepoštovanju nagodbe i na pogrešnom pozivanju ESVD-a na pravomoćnost.

(¹) Uredba (EU) 2018/1725 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2018. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka u institucijama, tijelima, uredima i agencijama Unije i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 45/2001 i Odluke br. 1247/2002/EZ (SL 2018., L 295, str. 39).

(²) Uredba (EZ) br. 1049/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2001. o javnom pristupu dokumentima Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije (SL 2001., L 145, str. 43) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 16., str. 70.).

Tužba podnesena 6. srpnja 2022. – Intel Corporation/Komisija

(Predmet T-417/22)

(2022/C 318/61)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Intel Corporation Inc. (Wilmington, Delaware, Sjedinjene Američke Države) (zastupnici: D. Beard, J. Williams, Barristers-at-Law, B. Meyring, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- a. naloži Komisiji da isplati naknadu od 593 177 661,75 eura, koja odgovara: zateznim kamatama na glavnice od 1 060 000 000 eura po stopi refinanciranja ESB-a prvog kalendarskog dana mjeseca u kojem je donesena Odluka Komisije C(2009) 3726 final od 13. svibnja 2009. u predmetu COMP/C-3/37.990 Intel (u daljnjem tekstu: Odluka) (odnosno po stopi od 1.25 %) uvećanoj za 3.5 postotna boda (ili u suprotnome, po kamatnoj stopi koju Opći sud smatra primjerenom), za razdoblje od 13. kolovoza 2009. (datuma Intelova privremenog plaćanja kazne) do 25. veljače 2022. (datuma kada je Europska komisija vratila glavnice kazne), umanjeno za iznos kamata od 38 059 598,52 eura koji je Komisija već platila Intelu;
- b. naloži Komisiji da plati kamate na iznos zatražen pod točkom (a) gore za razdoblje od 25. veljače 2022. (datuma kada je Komisija vratila glavnice kazne) ili, podredno, od 28. travnja 2022. (datuma kada je Intel podnio prvu tužbu za isplatu kamata), ili od 6. srpnja 2022. (datuma podnošenja ove tužbe) ili, podredno tomu, od datuma donošenja presude povodom ove tužbe, do datuma na koji Komisija stvarno plati iznos po presudi kojom se prihvaća ova tužba, po kamatnoj stopi koju ESB primjenjuje na operacije refinanciranja uvećanoj za 3,5 postotna boda ili, u suprotnom, po kamatnoj stopi koju Opći sud smatra primjerenom;

c. usto ili podredno:

- i. poništi bilo koju odluku Komisije kojom ona odbija naknaditi zatezne kamate i naloži joj njihovu isplatu u istim iznosima kako je zatraženo u točkama (a) i (b) gore; ili
- ii. podredno, utvrdi da je Komisija postupala nezakonito time što nije platila Intelu zatezne kamate na glavnici kazne koja je nadoknađena slijedom poništenja Odluke i naloži joj njihovu isplatu u istim iznosima kako je zatraženo u točkama (a) i (b) gore;

d. u svakom slučaju, naloži Komisiji da plati Intelu troškove u vezi s ovim postupkom.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Tužbom od 28. travnja 2022. u predmetu T-236/22 (u daljnjem tekstu: Intelova prva tužba za isplatu kamata), Intel je tražio plaćanje zateznih kamata (i kamata na te zatezne kamate) koje proizlaze iz poništenja članka 2. Odluke, za koje tužitelj tvrdi da ih Komisija nije platila. Komisija još uvijek nije platila te kamate. Međutim, otada je dalje komunicirala s Intelom nakon Intelove prve tužbe za isplatu kamata, pružajući nove razloge zbog kojih to odbija učiniti. Ovom tužbom, koja je podnesena predostrožnosti radi, s obzirom na neizvjesnost koju je stvorila prepiska s Komisijom, Intel osporava tu prepisku. U potporu tužbi, tužitelj se oslanja na tri tužbena razloga.

1. Kao prvo, na temelju članka 268. UFEU-a u vezi s člankom 340. stavkom 2. UFEU-a i člankom 41. stavkom 3. Povelje o temeljnim pravima, tužitelj traži isplatu naknade i kamate koja iz nje proizlazi za pretrpljenu štetu jer je Komisija odbila Intelu platiti zatezne kamate na glavnici kazne koja je naknađena slijedom poništenja, presudom T-286/09 RENV, ECLI:EU:T:2022:19, članka 2. Odluke Komisije C(2009) 3726 *final* od 13. svibnja 2009. u predmetu COMP/C-3/37.990 Intel. U tom pogledu, tužitelj se oslanja na zahtjev da se poduzmu potrebne mjere kako bi se postupilo u skladu s poništenjem kazne, u skladu s člankom 266. UFEU-a, što uključuje plaćanje zateznih kamata. Komisija pogrešno tvrdi da rok za svaki zahtjev u pogledu izvanugovorne odgovornosti počinje teći od datuma privremenog plaćanja kazne.
2. Kao drugo, usto ili podredno, u skladu s člankom 263. UFEU-a tužitelj traži poništenje bilo koje odluke Komisije kojom se odbija naknada zateznih kamata prema stopi na koju se upućuje gore, zbog toga što je (i) protivna članku 266. UFEU-a i (ii) što se u njoj pogrešno navodi pravi datum od kad počinje teći rok za svaki zahtjev u pogledu izvanugovorne odgovornosti.
3. Kao treće, u skladu s člankom 265. UFEU-a i još podrednije, u mjeri u kojoj Komisija još nije zauzela konačno stajalište (unatoč tužiteljevim zahtjevima), tužitelj zahtijeva da se utvrdi da je Komisija postupala nezakonito time što nije platila Intelu navedene kamate u skladu s člankom 266. UFEU-a, te da se naloži Komisiji isplata tih zateznih kamata po stopi na koju se gore upućuje.
4. Strogo podredno, tužitelj izjavljuje da bi bilo koje protivno tumačenje Uredbe odnosno uredbi iz 2002., 2012. i/ili 2018. koje bi isključivalo plaćanje zateznih kamata u skladu s člankom 266. UFEU-a, kako ga tumače Sud i Opći sud, imalo za posljedicu da bi relevantne odredbe bile protivne primarnom pravu EU-a. U tim okolnostima, tužitelj ističe podredni tužbeni razlog nezakonitosti u skladu s člankom 266. UFEU-a i člankom 277. UFEU-a na podrednoj uvjetnoj osnovi.

Tužba podnesena 5. srpnja 2022. – HSBC Continental Europe/Komisija**(Predmet T-418/22)**

(2022/C 318/62)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: HSBC Continental Europe (Pariz, Francuska) (zastupnici: D. Bailey, C. Thomas, *Barristers-at-Law*, M. Giner Asins i C. Angeli, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjevi

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- naloži Komisiji da bez odgode plati zatezne kamate u iznosu od 3 199 935,70 eura; ili, podredno, bilo koji drugi iznos koji se temelji na razdoblju i kamatnoj stopi koje Opći sud ocijeni primjerenima;
- naloži Komisiji isplatu složenih kamata na iznos zateznih kamata (ili na bilo koji drugi iznos kako je specificiran u prethodnom odlomku) od 5. studenoga 2019. do datuma isplate takvog iznosa, po kamatnoj stopi od 3,5 % (što podrazumijeva ESB-ovu stopu refinanciranja uvećanu za 3,5 % ili podredno za takvo razdoblje i po takvoj kamatnoj stopi koju Opći sud ocijeni primjerenom); ili, podredno, naloži Komisiji plaćanje složenih kamata ili od datuma zahtjeva HBCE-a od 14. ožujka 2022. ili od datuma ove tužbe (s jednostavnim kamatama po kamatnoj stopi od 3,5 % koje su plative prije tog trenutka);
- usto ili podredno, poništi Komisijinu odluku o odbijanju;
- još podrednije, utvrdi da je Komisijino neplaćanje spomenutog iznosa zateznih kamata (ili bilo kojih drugih zateznih kamata) i složenih kamata nezakonito; i
- naloži Komisiji da HBCE-u plati troškove ovog postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe pet tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da tužitelj ima pravo na iznos zateznih kamata na temelju tužbe podnesene u skladu s člankom 266. prvim stavkom UFEU-a i člankom 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, zbog toga što je Komisija obvezna platiti taj iznos kako bi postupila u skladu s presudom Općeg suda u predmetu T-105/17. U tom se pogledu HBCE podredno oslanja na članak 277. UFEU-a u slučaju da Komisija pokuša iskoristiti sekundarno zakonodavstvo da opravda svoje stajalište i da se takvo zakonodavstvo protumači na način koji nije u skladu s pravima HBCE-a iz Ugovora.
2. Drugi tužbeni razlog, koji je istaknut podredno, temelji se na tvrdnji da tužitelj u svakom slučaju ima pravo na povrat iznosa zateznih kamata putem tužbe na temelju članka 266. drugog stavka UFEU-a, članka 268. i 340. UFEU-a i članka 41. stavka 3. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, po osnovi izvanugovorne odgovornosti Unije zbog Komisijina neplaćanja zateznih kamata u skladu s presudom Općeg suda u predmetu T-105/17. U tom pogledu se HBCE ponovno, podredno, oslanja na članak 277. UFEU-a, u slučaju da Komisija pokuša iskoristiti sekundarno zakonodavstvo da opravda svoje stajalište i da se takvo zakonodavstvo protumači na način koji nije u skladu s pravima HBCE-a iz Ugovora.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na tvrdnji da tužitelj ima pravo na isplatu složenih kamata jer Komisija nije platila zatezne kamate kako su određene u prvom i drugom tužbenom razlogu, u skladu s člankom 266. prvim stavkom i/ili člankom 266. drugim stavkom UFEU-a te u skladu s člancima 268. i 340. UFEU-a i člankom 41. stavkom 3. Povelje Europske unije o temeljnim pravima.

4. Četvrti tužbeni razlog, kojim se (usto ili podredno) traži poništenje, na temelju članka 263. stavka 4. UFEU-a, Komisijina odbijanja da plati zatezne kamate i složene kamate, protivno članku 266. UFEU-a.
5. Peti tužbeni razlog, kojim se (još podrednije) traži da se na temelju članka 265. UFEU-a utvrdi da je Komisija postupala nezakonito time što nije tužitelju isplatila zatezne i složene kamate, protivno članku 266. UFEU-a.

Tužba podnesena 11. srpnja 2022. – Kalypso Media Group/EUIPO (COMMANDOS)

(Predmet T-425/22)

(2022/C 318/63)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Kalypso Media Group GmbH (Worms, Njemačka) (zastupnik: T. Boddien, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Sporni žig: Prijava verbalnog žiga Europske unije COMMANDOS – Prijava br. 18 062 634

Pobijana odluka: odluka drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 18. travnja 2022. u predmetu R 1864/2020-2

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova.

Tužbeni razlozi

- Povreda članka 7. stavka 1. točke (c) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća;
 - Povreda članka 7. stavka 1. točke (b) Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća.
-

ISSN 1977-1088 (elektroničko izdanje)
ISSN 1977-060X (tiskano izdanje)

Ured za publikacije
Europske unije
L-2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

HR